

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้นครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคือ วัยรุ่นชายตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และมีอายุระหว่าง 10 ถึง 14 ปี จำนวน 28 ราย โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2553 ถึงกรกฎาคม 2554 การนำเสนอผลการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนที่ 2 การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น ที่มีอายุระหว่าง 10 ถึง 14 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 28 ราย เป็นเพศชาย 18 ราย เป็นกะเทย 10 ราย ซึ่งในจำนวนนี้มีอายุ 11 ปี จำนวน 3 ราย อายุ 12 ปี จำนวน 18 ราย และอายุ 13 ปี จำนวน 7 ราย มีผลการเรียนอยู่ในระหว่าง 2.00 - 2.50 จำนวน 5 ราย ระหว่าง 2.51 - 3.00 จำนวน 10 ราย ระหว่าง 3.01 - 3.50 จำนวน 8 ราย ระหว่าง 3.51 - 4.00 จำนวน 5 ราย สถานภาพของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 24 ราย แยกกันอยู่ จำนวน 2 ราย มารดาเสียชีวิตแล้ว จำนวน 1 ราย และบิดาเสียชีวิตแล้ว จำนวน 1 ราย รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 ราย อยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 20 ราย และรายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 5 ราย ปัจจุบันผู้ให้ข้อมูลอาศัยอยู่บ้านกับบิดาและมารดา จำนวน 20 ราย อาศัยอยู่บ้านกับมารดา จำนวน 2 ราย อาศัยอยู่กับบิดา จำนวน 1 ราย อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 3 ราย และอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน จำนวน 2 ราย ส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลคิดว่าสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างดี จำนวน 19 ราย และคิดว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดีมาก จำนวน 9 ราย

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะของข้อมูล	จำนวน (N = 28)	ลักษณะของข้อมูล	จำนวน (N=28)
เพศ		รายได้ของผู้ปกครอง (ต่อเดือน)	
ชาย	18	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3
กะเทย	10	10,001 - 20,000 บาท	20
อายุ		20,001 - 30,000 บาท	5
11 ปี	3	พักอาศัยอยู่ร่วมกับ	
12 ปี	18	บิดาและมารดา	20
13 ปี	7	มารดา	2
ผลการเรียน (เทอมที่ผ่านมา)		บิดา	1
2.00 - 2.50	5	ญาติ	3
2.51 - 3.00	10	อยู่หอพักกับเพื่อน	2
3.01 - 3.50	8	ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว	
3.51 - 4.00	5	มีความสัมพันธ์กันดีมาก	9
สถานภาพของบิดามารดา		มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างดี	19
อยู่ด้วยกัน	24		
แยกกันอยู่	2		
มารดาเสียชีวิตแล้ว	1		
บิดาเสียชีวิตแล้ว	1		

ส่วนที่ 2 การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น

จากการวิเคราะห์ ดีความและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในเรื่องการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น ตามการรับรู้ความเข้าใจ จากประสบการณ์ของกลุ่มวัยรุ่นชายตอนต้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ลักษณะหลากหลายของความเป็นชาย
2. ความรู้สึกต่อความเป็นเพศของตนเอง
3. ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ

ลักษณะหลากหลายของความเป็นชาย

จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนลักษณะของความเป็นชาย ออกมาเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) “แมนเต็มตัว” 2) “แอ๊บแมน” และ 3) “แมนสาว” ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. “แมนเต็มตัว”

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า วัยรุ่นชายกลุ่ม “แมนเต็มตัว” นั้นเป็นวัยรุ่นชายที่มีความรู้สึกรักเพศตรงข้าม โดยมีการแสดงออก 3 ลักษณะ คือ 1) สร้างปมเด่นดึงดูดเพศตรงข้าม 2) รวมเป็นกลุ่มหัวโจก และ 3) เป็นสุภาพบุรุษ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

สร้างปมเด่นดึงดูดเพศตรงข้าม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสะท้อนว่า การสร้างปมเด่นดึงดูดเพศตรงข้าม ด้วยการพยายามแสวงหาวิธีการสร้างความโดดเด่นหรือความโด่งดังให้กับตนเอง เพื่อดึงดูดความสนใจจากสังคม โดยเฉพาะเพศตรงข้าม จากการแสดงความสามารถพิเศษในเรื่อง กีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือการเล่นดนตรี เช่น กีตาร์ การร้องเพลง เป็นต้น โดยจะเลือกตามความถนัดของตนเองและตามความนิยมของกลุ่มเพศตรงข้าม การใช้สิ่งของฟุ่มเฟือยราคาแพง เช่น การใช้มือถือ คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กที่มีราคาแพง เพื่อโอ้อวดความร่ำรวยของตนเอง การเสริมสร้างความหล่อเหลาให้กับตัวเอง โดยการการแต่งกายที่ตามแฟชั่น เช่น การสวมใส่เสื้อผ้าที่ทันสมัย และการเข้ารับบริการจากสถานเสริมความงาม เพื่อรักษาสิวและเพิ่มความขาวบนใบหน้า เป็นต้น ทั้งนี้มีความเชื่อว่า สิ่งเหล่านี้จะสามารถทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม และดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงได้ง่ายขึ้น ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“ต้องโคตโคตกันครับ ทำตัวให้มันดัง ๆ เข้าไว้ อย่างกีฬาหรือว่าดนตรี อะไร ๆ ที่สาว ๆ เขาชอบกัน เราก็จะฝึกเล่น ฝึกซ้อม แล้วเอามาเล่นกัน... เล่นกับเพื่อนในห้องบ้าง เพื่อนคนอื่น ๆ บ้าง อย่างช่วงนี้บาสมันดังเราก็เล่น ก็แข่งกับห้องอื่น เราชนะ ก็ดังเนาะ ผู้หญิงก็จะชอบ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“ก็ใช้มือถือจี้ เอาแบบแพง ๆ แต่งตัวหุรุ ๆ มียี่ห้อ ดูแล้วไฮโซ เดินไปทางไหนคนอื่นเห็นก็แบบ “อ๋อ นี่มันรวย มันดูเด่นดูดีไปเลย.... โชว์ความรวยแค่นี้ ผู้หญิงเห็นก็ชอบแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5)

รวมเป็นกลุ่มหัวโจก

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนว่า วัยรุ่นชายมักจะอยู่เป็นกลุ่ม โดยจะรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกัน ซึ่งจะมีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นไปตามวิถีของกลุ่มเพื่อนและจะติดเพื่อน เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศชายจะทำตัวเป็นก๊ก ก๊วน หรือแก๊งค์ เป็นหัวโจกชักนำกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรมที่ไร้สาระไม่สร้างสรรค์ เช่น ชักชวนกันโคตเรียน เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ หมกมุ่นดูสื่อลามก ชักชวนกันทำพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การทดลองการใช้สารเสพติด ได้แก่ การทดลองดื่มสุรา การสูบบุหรี่ บางส่วนใช้ความรุนแรง ชอบหาเรื่องผู้อื่นรวมไปถึงการละเมิดสิทธิผู้หญิง เช่น พุดจาอย่าเหยียดว่าผู้หญิง เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากมีความเชื่อว่าผู้หญิงอาจมีทัศนคติที่มองผู้ชายที่มีพฤติกรรมเช่นนี้เป็นความเท่ และคิดว่าเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหากไม่ทำเช่นนี้จะถูกมองว่าไม่เป็นลูกผู้ชาย ดังคำพูดต่อไปนี้

“...ชอบจับกลุ่มกัน ไปไหนด้วยกันตลอด มีเวลาว่างก็นั่งคุยกันเรื่องผู้หญิงเรื่องได้สะตือ (เรื่องลามก) ทั้งนั้น ... ถ้าคนหนึ่งเริ่มต้นแซวผู้หญิงที่เดินมา คนในกลุ่มก็จะตาม แซวกันทุกคนสนุกดี ขอให้มีคนเริ่มเถอะคนอื่นก็ยินดีแซวตาม ... คำผู้หญิงก็ยังมิเลย มันสนุกดีแล้วก็คิดว่าบางทีที่เราแซวไปผู้หญิงบางคนก็อาจจะชอบด้วยนะ” (สนทนากลุ่มที่ 1)

“...ติดเพื่อนไปไหนกับเพื่อนครับ ไปไหนไปด้วย ชีวิตกูเป็นของเพื่อน กูอยู่กับเพื่อน เพื่อนไปไหนก็จะไปครับ ...ก็ชวนกันไปเล่นเกมสักรับ ไปไหนไปด้วย โคตเรียนไปเล่นเกมสักรับตามไป เพื่อนกันไม่ทิ้งกัน” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“อย่างตอนเย็นงี้ก็จะจับกลุ่มกันนั่งก๊ง (ดื่ม) เหล้า สูบบุหรี่กันก็มี... บางกลุ่มก็เป็นนักเลง ชอบชกต่อยกับกับคนอื่น... มันคงเป็นวิถีเป็นธรรมชาติของลูกผู้ชายครับ ผม

ว่าทำแล้วมันก็เทดี หญิงบางคนเขาก็ชอบแนวนี้นะ แนว bad boy (เด็กไม่ดี/ ร้าย) แนวอย่างนี้มันน่าสนใจ สมกับเป็นลูกผู้ชาย ถ้าไม่เป็นแบบนี้เค้าจะมองว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

เป็นสุภาพบุรุษ

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า วัยรุ่นชายมีลักษณะของความเป็นสุภาพบุรุษ กล่าวคือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งได้แก่ ความสำเร็จในการเรียน มีความตั้งใจเรียน ทำให้ผลการเรียนดี ให้ความช่วยเหลือผู้หญิง มีความสุภาพเรียบร้อย พุดจาสุภาพ ให้เกียรติผู้หญิงร่วมด้วย ทั้งนี้เพราะตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งตระหนักว่าตนเองไม่มีความสามารถพิเศษในด้านอื่น จึงพยายามที่จะสร้างความน่าสนใจของตนเองในการเรียนและสร้างภาพความเป็นสุภาพบุรุษขึ้นมาทดแทน เพราะเชื่อว่าผู้อื่นรวมถึงเพศตรงข้ามจะให้ความยอมรับมากขึ้น ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“เล่นกีฬาไม่เป็น คนตลกก็ไม่เป็นครับ ก็เรียนอย่างเดียว อยู่ห้องอีพี (English Program) ก็พยายามเรียนให้เก่งๆ เคยแข่งทักษะภาษาอังกฤษก็ได้รางวัลมา เป็นรางวัลที่แข่งขันะ โรงเรียนอื่นๆ คนอื่นเขาก็รู้จัก มันทำให้เรามั่นใจมากขึ้น อย่างน้อยๆ การที่เราเรียนเก่งมันก็ทำให้เราเป็นที่รู้จักได้ พอๆ กับนักกีฬาของโรงเรียนเพราะครูก็ประกาศชื่อเราบนหน้าเสาธงด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5)

“อย่างผมเรียนเก่งแล้วก็ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรง หรือทำตัวร้ายๆ เกรเหมือนคนอื่น ผู้หญิงเขาก็กลัวที่จะมาขอความช่วยเหลือ โดยเฉพาะเรื่องเรียน...คือมันดีตรงนี้แหละ แบบว่าได้รับความสนใจจากผู้หญิง เพราะสามารถช่วยเหลือเรื่องเรียน...ผู้หญิงถามอะไรก็ได้ ก็เทดีนะ” (สนทนากลุ่มที่ 2)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งกลับมองว่า ผู้ชายลักษณะนี้กลับมีจำนวนน้อย และส่วนใหญ่จะถูกมองว่าเป็นเกย์ หรือเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะมีพฤติกรรมเรียบร้อยเป็นสุภาพบุรุษ มักเก็บตัวสนใจแต่เรื่องเรียน จึงทำให้ไม่ค่อยมีเพื่อน นอกจากนี้บางคนกลับถูกมองว่าเป็นคนเห็นแก่ตัว เพราะให้ความสนใจเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ค่อยสนใจเรื่องของกิจกรรมส่วนรวม ที่นอกเหนือจากการเรียน ซึ่งผิดกับลักษณะของผู้ชายทั่วไป รวมถึงบางคนอาจถูกมองว่าเป็นคนเสแสร้งแกล้งทำเป็นสุภาพเรียบร้อย ช่วยเหลือผู้หญิง เพื่อสร้างภาพให้ตนเองเป็นคนดี โดยหวังว่าจะได้รับความสนใจจากผู้หญิงมากขึ้น แต่พอกลับหลังกลับทำตัวไม่เป็นสุภาพบุรุษ โดยให้เหตุผลว่าเป็น

ธรรมชาติของผู้ชายที่จะต้องแสดงให้เห็นที่ตนเองสนใจมองเห็นสิ่งที่ดีของตน ส่วนเวลาอื่นหรือกับคนอื่น ๆ ไม่จำเป็น เพราะไม่ได้รู้สึกที่จะผูกสัมพันธ์ด้วย ดังกล่าวต่อไป

“ผมก็เป็นของแบบนี้ ก็แค่เรียบร้อย ตั้งใจเรียน อีกอย่างผมชอบเป็นคนสุภาพเรียบร้อย ก็อยู่บ้านผมถูกสอนมาแบบนี้ อยู่โรงเรียนก็เป็นแบบนี้ แต่งตัวสะอาด พุดเพราะ ตั้งใจเรียน ทำตัวดี แต่เพื่อน ๆ เขาก็จะคิดว่าเราเป็นตุ๊ด เป็นเกย์ ไปซะงั้น คนอื่นที่เรียบร้อย อย่างผม 90 เปอร์เซ็นต์ถูกมองว่าเป็นเกย์กันหมด แต่ห้องหนึ่งมันก็จะมียก คนสองคนเองนะ ก็ถือนาน้อยนะ...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5)

“...อย่างเราเงียบ เราไม่ค่อยสูงส่งกับใคร สนใจเอาดีกับเรื่องเรียน ก็ถูกมองว่าเห็นแก่ตัว ไม่สนใจงานส่วนรวมบ้างละ ทำโซว์หญิงบ้างละ บางทีช่วยผู้หญิงก็หาว่าเราสร้างภาพ อยากช่วย เพื่อหวังจีบหญิง บางครั้งเราไม่ช่วยเหลือผู้หญิงเพราะกลัวถูกว่าจะถูกแซว มันก็โดนว่าหาว่าไม่สนใจผู้หญิงอื่นที่เราไม่ชอบอีก ...” (สนทนากลุ่มที่ 2)

“...คนอื่นคงมองว่าเราผิดปกติเพราะผู้ชายจะต้องไม่ทำการบ้าน ไม่สุภาพเรียบร้อย แล้วก็ไม่เข้าห้องสมุดเพื่อไปอ่านหนังสือ แบบว่าคนอื่นจะมองว่าการเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือคนเดียว เป็นการเห็นแก่ตัว การให้เพื่อน โดยเฉพาะผู้หญิงลอกการบ้าน และช่วยผู้หญิงเป็นการสร้างภาพ ให้ผู้หญิงมาสนใจ ...อันนี้คงเพราะคิดว่าธรรมชาติของผู้ชายมันต้องเป็นแบบนี้มั้ง ” (สนทนากลุ่มที่ 1)

2. “แอ๊บแมน”

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า “แอ๊บแมน” คือกลุ่มวัยรุ่นชายที่มีลักษณะเป็น เกย์ หรือไบเซ็กชวล ที่มีความรู้สึกรักเพศเดียวกัน หรือรักได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่จะต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไม่ให้คนอื่นรับรู้ตลอดเวลา เนื่องจากกลัวการไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติที่ตนเองเกิดมาเป็นเพศชายแล้วรู้สึกรักหรือชอบเพศเดียวกันหรือทั้งสองเพศ จึงปกปิดตัวตนที่แท้จริงไว้ภายใต้ลักษณะการแสดงออก 2 ลักษณะ คือ 1) ใส่ใจภาพลักษณ์ภายนอก และ 2) เป็นมิตรได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ใส่ใจภาพลักษณ์ภายนอก

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่าวัยรุ่นชายกลุ่มนี้จะให้ความสนใจดูแลภาพลักษณ์ภายนอก และการเอาใจใส่รูปร่างหน้าตาตนเอง โดยการใช้เครื่องสำอางของผู้หญิง ซึ่งได้แก่ แป้ง น้ำหอม และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว หรือการเข้ารับการดูแลเรื่องผิวพรรณในสถานเสริมความงาม มีรูปแบบการแต่งตัวที่ทันสมัย เน้นความสะอาดเรียบร้อย รวมทั้งการมีบุคลิกภาพที่สุภาพเรียบร้อย เช่น การพูดจาไพเราะ มีมารยาทเรียบร้อย เนื่องจากต้องการให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่โดดเด่น เป็นที่น่าสนใจของบุคคลอื่นทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ดังกล่าวต่อไปนี้

“ผมชอบใช้น้ำหอม ทาแป้งบ้าง มันทำให้หน้าเรามันหายมัน แม้ก็ทำหน้าที่...แม้ก็เอาครีมมามาร์ค (พอก) หน้าให้เพื่อให้มันไม่มีสิ่ว บำรุงผิวหน้าให้มันใส มันก็ดูดี แบบว่าหน้ามันก็ใสขึ้น มันดูดีดูหล่อดี... คิดว่าเราก็ค่อนข้างครับ เพราะหน้าเราหล่อ คนอื่นอย่างผู้หญิงก็อาจจะชอบ ผู้ชายก็ไม่แนะ อาจจะชอบก็ได้” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1)

เป็นมิตรได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า ลักษณะเป็นมิตรได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย คือสามารถเข้ากลุ่มเพื่อนได้ทั้งกลุ่มผู้หญิงและกลุ่มผู้ชาย โดยทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนผู้ชายได้ เช่น เล่นกีฬา แต่มักจะไม่ชอบเล่นกีฬาที่ใช้แรงมาก ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล สามารถเข้ากลุ่มผู้หญิงทำกิจกรรมพูดคุย นินทาผู้อื่น หรือทำกิจกรรมอื่นๆ และสามารถรับฟังปัญหาของผู้หญิงได้ รวมทั้งชอบทำตัวให้โดดเด่น ให้กลุ่มเพื่อนทั้งเพศชายและเพศหญิงยอมรับ ด้วยการตั้งใจเรียนให้มีผลการเรียนดี และการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีเป้าหมายเพื่อเรียกร้องให้คนอื่นทั้งต่างเพศและเพศเดียวกันสนใจ แต่ในขณะเดียวกันต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไว้ เนื่องจากกลัวถูกคนอื่นมองว่าเป็นคนผิดปกติ ดังกล่าวต่อไปนี้

“ผมเป็นไบ คนอื่นเขาไม่รู้เพราะเราไม่ได้บอกใคร เพราะกลัวคนอื่นเขามองว่าเราผิดปกติ ... ก็พยายามเข้าไปอยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย เข้ากลุ่มผู้หญิงเข้าไปพูดคุยนั่งนินทาคนอื่นกับผู้หญิง มีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิงด้วย... เราก้เข้าได้ทั้งสองกลุ่ม ก็รู้สึกดีนะ เพราะผู้หญิงเขาก้มีอะไรก็ปรึกษาเรา ผู้ชายเราก้สนิทด้วย ... ก็พยายามเรียนให้เก่ง ทำกิจกรรมที่โรงเรียนจัด อย่างแข่งพูด เป็นครีมนเฮอร์ผมก้ทำ เรียนเก่ง เพื่อนๆ ก็ยอมรับในตัวเรา ทำกิจกรรมให้คนอื่นหันมาสนใจเรา มันก็ไ้ผลนะ ตอนนี้ก็รู้จักผมเยอะขึ้นแล้ว...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1)

3. “แมนสาว”

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนลักษณะของวัยรุ่นชายกลุ่ม “แมนสาว” ว่าเป็นวัยรุ่นชายที่มีลักษณะเป็นกะเทย มีความรู้ลึกชอบเพศชายด้วยกัน แสดงกิริยาค้ายผู้หญิง และสามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กะเทยเรียบร้อย 2) กะเทยกรี้ดกร๊าด และ 3) กะเทยเถิก / กะเทยควาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กะเทยเรียบร้อย

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า กะเทยเรียบร้อย คือกะเทยที่มีลักษณะของผู้ชายที่อยากเป็นผู้หญิง แสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับผู้หญิงที่มีลักษณะเรียบร้อย อ่อนหวาน โดยจะทำตัวสุภาพ พุดจาไพเราะ ส่วนใหญ่จะแต่งตัวในรูปแบบของผู้ชาย แต่จะแต่งหน้าบางๆ ใช้เครื่องสำอางของผู้หญิง รับประทานยาคุมกำเนิดของผู้หญิง เพราะเชื่อว่าจะช่วยให้มีลักษณะเหมือนเพศหญิง แต่งตัวมิดชิด ไม่นุ่งสั้น หรือแต่งตัวโป้ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเอง ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิง ชอบทำงานฝีมือ และมีความตั้งใจเรียน ไม่กล้าแสดงออกว่าชอบผู้ชายเนื่องจากมีความรู้สึกว่าเป็นเหมือนเพศหญิงที่จะต้องรักนวลสงวนตัว ต้องไม่แสดงออกว่าชอบผู้ชายอย่างออกหน้าออกตา เพราะกลัวจะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี ไม่เรียบร้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะถูกมองว่าเซย ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“...เป็นกะเทยเรียบร้อยค่ะ ไม่ได้แต่งหน้าทำผมเหมือนกะเทยกรี้ดกร๊าดคนอื่น ก็แต่งตัวธรรมดา แต่แค่หัวผมหน้าม้าเท่านั้น เดินสายกันบ้างแต่ไม่มาก... บางทีก็รู้สึกนะ ที่แต่งตัวธรรมดาๆ แบบนี้ ใส่เสื้อเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่เน้นรัดรูปนิดหนึ่ง ไม่ตามแฟชั่น เรานั้นเรียบร้อย ก็ถูกกะเทยคนอื่น กลุ่มอื่นมองว่าเซยบ้างละ บ้านนอกบ้างละ...”
(ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“ก็แต่งตัวธรรมดา เรียบร้อย ไม่ใส่เสื้อผ้ารัดรูป ไม่พูดเสียงดังค่ะ หนูไม่ชอบ...หนูไม่กล้ามองหน้าผู้ชายค่ะ โดยเฉพาะคนที่หนูชอบ ไม่รู้เป็นไงมันมีความรู้สึกที่เราเป็นผู้หญิง ผู้หญิงก็ต้องรักนวลสงวนตัว เดียวจะดูไม่งาม (ไม่ดี)”
(สนทนากลุ่มที่ 3)

กะเทยกรีดกรีด

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับกะเทยกรีดกรีด ว่าเป็นกะเทยที่มีลักษณะพยายามแต่งตัวเป็นหญิงหรือเลียนแบบให้เหมือนเพศหญิง แสดงออกในแบบเกินผู้หญิง เช่น ชอบกรีดกรีดออกหน้าออกตา ดัดจริต เสแสร้งชอบทำตัวล้อผู้ชาย กล้าสัมผัสผู้ชายได้มากกว่าผู้หญิง บางคนแต่งตัวไม่คู่ตัวเองจนเหมือนเป็นตัวประหลาด เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าผู้หญิงที่รัดรูป เน้นสัดส่วนจนไม่เหมาะสม แต่งหน้าจัด ใช้ของใช้ฟุ่มเฟือยมีหย่อ มีราคาแพง รับประทานยาฮอร์โมนที่ช่วยให้มีเต้านม ผิวสวย เหมือนผู้หญิง รวมทั้งการเข้าสถานเสริมความงาม บางคนอยากทำศัลยกรรมเพื่อทำให้ตนเองดีขึ้น เช่น การทำศัลยกรรมเสริมดั้งจมูก มักหาจุดเด่นที่เป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มและของตนเอง ได้แก่ มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ เช่น การเต้น การรำ หรือการสร้างคำศัพท์แปลกๆใหม่ๆที่ไม่มีใครใช้มาก่อน และมีความกล้าพูดนิทาน คำว่า หรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นโดยไม่เกรงกลัวใคร สาเหตุเนื่องจากการเรียกร้องความสนใจของผู้ชาย และการยอมรับของคนในสังคม รวมทั้งอิทธิพลจากค่านิยมจากสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ทำให้เกิดการเลียนแบบคนดัง เช่น ดารา นักร้อง และบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่มีลักษณะเป็นกะเทย ดังข้อมูลต่อไป

“อย่างหนูกับ...(ชื่อเพื่อน) ก็ยอมรับเลยว่าเป็นกะเทยค่ะ แต่แบบกรีดกรีดนั่นนะ ...จะไม่เรียบร้อยนะ ก็จะพยายามแต่งตัวให้เซ็กซี่ เหมือนผู้หญิงเซ็กซี่ทั่ว ๆ ไป อย่างเกาะอกกึ่งกางเกงขาสั้นนี้ แต่งหน้าทาปาก ไล่วิก ก็จะทำก็จะไล่ แอบก็ซื้อเสื้อผ้าที่มีหย่อ กระเป๋าสวย ๆ มาใช้มออีพวกชะนี (ผู้หญิง) แล้วออกไปล้อผู้ชายกัน” (สนทนากลุ่มที่ 4)

“ชอบกรีดกรีดให้ตัวเองเป็นจุดเด่นค่ะ มันเป็นธรรมชาติของหนู แล้วก็ชอบแต่งหน้าจัด แต่งตัวตามแฟชั่น เอาแบบเวอร์ๆ เข้าไว้ นุ่งสั้นอวดรูปร่างล้อผู้ชาย....แอบกินยาคุม เพราะอยากให้สวยเหมือนผู้หญิงเวลาเดินหนูก็จะเดินแบบตูดบิด ๆ แบบว่ามันสวยดีค่ะ แล้วก็ ชอบเต้นชอบร้องเพลงเพราะมันได้ปลดปล่อยตัวเอง และสามารถเรียกร้องความสนใจจากคนอื่นได้ค่ะ” (สนทนากลุ่มที่ 3)

“ก็อย่างพี่...(ชื่อดารา)... พี่เขาเป็นกะเทยนะ ก็แต่งตัวเป็นผู้หญิง สวยกว่าผู้หญิง กล้าแสดงออกมาก เดินแบบเก่ง เต้นก็เก่ง เราเห็นก็อยากเป็นแบบนั้นบ้าง อยากสวยอยากเก่ง ให้ได้อย่างเขา ยกให้พี่เขาเป็นมายไอดอล (ตัวแบบ) เลยค่ะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

ในขณะที่เดียวกันมักจะถูกมองว่า เป็นคนที่มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่แปรปรวน ซ้ำซ้อนและรุนแรง เช่น เสียใจรุนแรง โมโหรุนแรง มีความมั่นใจในตัวเองสูง กล้าคิดกล้าทำใน พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเที่ยวกลางคืน ตามการชักจูงของรุ่นพี่และ เพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันได้ ทั้งนี้ให้เหตุผลว่า เป็นแรงผลักดันมาจากภายในจิตใจของตนเอง อาจ มาจากฮอร์โมนในร่างกายหรือจากความรู้สึกอิจฉาริษยาผู้หญิงที่สามารถทำให้ผู้ชายสนใจได้ จึงทำ ให้มีการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพื่อเรียกร้องความสนใจ ให้ผู้ชายหัน กลับมามอง ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“หนูคิด หนูเนี่ยง่าย อย่างใครทำอะไรไม่ดี ที่ไม่ชอบ อย่างเพื่อนจ้เราก็ด่า ๆ เสียงดังๆ ใส่ บางทีก็เคยกรีดใส่มันก็มีนะ แบบว่ามันโมโหนะ... บางทีเสียใจมากก็ร้องไห้ออกมา ดังๆ ร้องออกมาเยอะๆ ไม่อายใคร จะให้มันร้องไห้เจิบๆ ไม่มีนะ อันนี้เป็นตัวเราเลย คิดว่ามันน่าจะเป็นจากฮอร์โมนเรานี้แหละ เลยทำให้อารมณ์มันเป็นแบบนี้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“คนอื่นเค้าจะมองว่าพวกเราอารมณ์รุนแรง รักรุนแรง โกรธรุนแรง ก็ไม่เถียงนะ เพราะ เราก็คือแบบที่เขาว่าอยู่แล้ว อย่างถ้าได้โกรธก็จะด่า ๆ ว่า ๆ กันเสียงดังกันไปเลย... ผู้หญิงเวลาที่เสียใจก็น้ำตาไหล ได้ความเห็นใจจากผู้ชาย อย่างเราเสียใจแก่น้ำตาไหลก็ ไม่มีใครสนใจ ก็แอบอิจฉาความเป็นผู้หญิงนะ แก่น้ำตาไหลผู้ชายก็โธ่แล้ว เราก็เลยเอามั่งเสียใจเม่งร้องไห้เสียงดัง ๆ ก็ได้ผล มีผู้ชายมาสนใจด้วยค่ะ” (สนทนากลุ่มที่ 3)

กะเทยถึก / กะเทยควาย

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า กะเทยถึก หรือกะเทยควาย คือลักษณะของกะเทยที่มี รูปร่างใหญ่ มีกล้ามเนื้อบริเวณต่างๆ ของร่างกายเหมือนเพศชาย หรือบางคนมีลักษณะรูปร่างอ้วน แต่มีความรู้สึกหรือแสดงออกในแบบผู้หญิง ได้แก่ การเดินสายกัน การแต่งตัวแต่งหน้า ใช้ เครื่องสำอางค์แบบผู้หญิง แสวงหาวิธีการเสริมสร้างให้ตนเองมีลักษณะแบบผู้หญิง เช่น การ รับประทานฮอร์โมนเพศหญิง เช่นเดียวกับกะเทยที่มีลักษณะอื่นๆ แต่จะแตกต่างตรงที่มี ความสามารถในการใช้แรงหรือพลังในร่างกายทำสิ่งต่างๆ ที่ผู้หญิงหรือกะเทยลักษณะอื่นๆ ทำ ไม่ได้ เช่น ยกของหนัก ชกต่อยกับผู้ชาย พูดจาด้วยเสียงดัง ด้วยน้ำเสียงห้าวเหมือนเพศชาย เป็นต้น ส่วนใหญ่จะถูกมองว่า เป็นตัวตลก เพราะมีรูปร่างหน้าตาและท่าทางที่ชวนให้คนอื่น ขบขัน สร้างความน่ากลัวให้กับผู้ชาย เพราะมีรูปร่างใหญ่สามารถใช้แรงบังคับผู้ชายได้ เช่น การเข้า

ไปสัมผัสส่ววิวะเพศของผู้ชาย เป็นต้น แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกลับมองว่ากะเทยกลุ่มนี้มีความสามารถในการปกป้องคุ้มครองผู้หญิงได้ ไม่แพ้ผู้ชาย ดังกล่าวต่อไปนี้

“หนูตัวใหญ่ ก็เป็นแบบนี้ ก็ถูกมองว่าเป็นกะเทยถึง บางคนก็แซวว่าเป็นกะเทยควาย ก็ยอมรับนะ เพราะอย่างน้อยเราตัวใหญ่ แต่ไม่ยอมรับว่าเป็นควาย เพราะเราไม่โง่... หนูคิดว่าหนูสวย แต่บางคนก็มองว่าหนูเป็นตัวตลก ไม่สวยเหมือนคนอื่น ก็พยายามกินยาคุมบ้างอะไรบ้าง จะทำให้สวยเหมือนคนอื่นเขา แต่งหน้าหนูก็แต่ง แต่แค่หนูอ้วนกว่าคนอื่นเท่านั้นเอง” (สนทนากลุ่มครั้งที่ 4)

“...หนูเคยแอบจับอันนั้น (อวัยวะ) ของ...(ชื่อเพื่อน) มันร้องใหญ่เลย พอเจอกันมันก็หลบ ไม่กล้าเข้าใกล้ สงสัยจะกลัว แต่หนูสนุก (หัวเราะ)” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

“ก็เพื่อนหนูที่เป็นผู้หญิง บอกว่าไปไหนกับหนูแล้วรู้สึกปลอดภัย เพราะหนูตัวใหญ่ แต่สวยสามารถปกป้องเขาได้ แบบถ้าใครจะมาทำร้ายเขาคิดว่าหนูจะสามารถปกป้อง เขาได้ละ...ก็ทได้นะละ เตะต่อยหนูก็สามารถ ไม่ให้ใครมารังแกละ แบบว่าสวยสู้ได้ละ” (สนทนากลุ่มที่ 3)

ความรู้สึกต่อความเป็นเพศของตนเอง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกต่อความเป็นเพศของตนเอง ใน 2 ลักษณะ คือ 1) ภูมิใจในความเป็นเพศชาย 2) ไม่พึงพอใจในความเป็นเพศชาย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ภูมิใจในความเป็นเพศชาย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความรู้สึกภูมิใจในความเป็นเพศของตนเอง โดยสามารถจำแนกเหตุผลออกเป็น 3 ประการ คือ 1) ความได้เปรียบของรูปร่างและความแข็งแรงของร่างกาย 2) การได้ทำตามบทบาทหน้าที่ของเพศตนเอง 3) ความมีอิสระเป็นตัวของตัวเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความได้เปรียบของสรีระและความแข็งแรงของร่างกาย

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สะท้อนว่า มีความภูมิใจในความได้เปรียบของสรีระและความแข็งแรงของร่างกายกว่าเพศหญิง ได้แก่ การมีกล้ามเนื้อบริเวณต่างๆ ที่ใหญ่และแข็งแรง การมีส่วนสูงของร่างกายที่สูงกว่าเพศหญิง ทำให้สามารถทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ที่ต้องใช้แรงและความอดทนได้ดีกว่าเพศหญิง เช่น การเล่นกีฬา การทำงานที่ต้องใช้แรง นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าการได้เปรียบของสรีระและความแข็งแรงของร่างกายตนเองนั้น เป็นสิ่งที่สร้างความโดดเด่นให้กับตนเองได้มากกว่าเพศอื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่า ความได้เปรียบนี้เกิดจากความแตกต่างในเรื่องของฮอร์โมนในร่างกาย และเป็นธรรมชาติของเพศชาย ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นผู้ชายครับ... ดีใจ เพราะผู้ชายแข็งแรง มีกล้ามเนื้อร่างกายแข็งแรงกว่าผู้หญิง.. รู้สึกว่ามันได้เปรียบนะ เพราะสามารถทำอะไร ๆ ที่ผู้หญิงทำไม่ได้ อย่างยกของหนักๆ เราก็ทำได้ แบบช่วยเหลือคนอื่นได้ ในเรื่องของการใช้แรงเป็นผู้ใช้แรงงานอะไรอย่างงี้เนะ ก็ทำได้หมด” (สนทนากลุ่มที่ 1)

“ภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นผู้ชาย เพราะผู้ชายมีรูปร่างสูงใหญ่ ไปทางไหนก็จะเด่นกว่าผู้หญิงมีคนสนใจมากกว่า อย่างดารา นักร้อง... ถ้าเทียบกับความนิยมแล้วนะ ดาราหรือนักร้องชายจะได้รับความนิยม หรือความสนใจจากคนอื่นมากกว่านักร้องหรือดาราผู้หญิง ผมคิดว่ามันน่าจะมาจากรูปร่าง ความสูง ของเขาแน่ละ ถึงแม้ไม่หล่อก็ดูดีได้ แต่ถ้าเป็นดาราหรือผู้หญิง ต่อให้รูปร่างดีแค่ไหน หน้าตาไม่ดีก็ไม่น่าสนใจ ไม่น่านิยมแล้วครับ อันนี้คือความได้เปรียบเลย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

นอกจากนี้วัยรุ่นที่ระบุว่าเป็นกะเทย 1 ราย สะท้อนความคิดเห็นว่ารู้สึกภูมิใจในความเป็นเพศชาย จากความได้เปรียบของสรีระและความแข็งแรงของร่างกายตนเองด้วยเช่นกัน เพราะสามารถใช้สรีระร่างกายของตนเองช่วยปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่าได้ ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“หนูก็รู้สึกว่าเกิดมาแบบนี้ มีรูปร่างเป็นผู้ชายแบบนี้มันก็ให้ความรู้สึกดี เพราะเราสูงกว่าผู้หญิง ร่างกายส่วนอื่นก็แข็งแรงกว่า ก็ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ได้ อย่างแม่ให้เรายกของ คนแก่ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่เขาอ่อนแอให้ช่วยยกของ ถือของ เราก็ใช้ร่างกายที่แข็งแรงช่วยเขาได้ไง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

การได้ทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นเพศชายส่วนใหญ่สะท้อนความรู้สึกว่า มีความภูมิใจเนื่องจากบทบาทหน้าที่ของตนเองที่สามารถช่วยเหลือดูแลผู้ที่อ่อนแอ ปกป้องคุ้มครองคนที่ตนเองรักได้ สามารถเป็นผู้นำคนอื่น อยู่เหนือผู้อื่น คือสามารถใช้คำสั่งให้คนอื่น ๆ ทำตามได้ ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ โดยให้เหตุผลว่า สิ่งเหล่านี้ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ทำให้ตนเองแสดงบทบาทของตนเองออกมา และได้รับคำชื่นชมจากคนรอบข้าง ทำให้รู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง และในขณะเดียวกัน ก็รู้สึกดีที่ไม่ต้องทำบทบาทหน้าที่ของผู้หญิง เช่น การอุ้มท้อง การมีประจำเดือน คิดว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองต้องทรมานหากต้องทำบทบาทหน้าที่นั้นดังกล่าว ต่อไปนี้

“ส่วนใหญ่ผู้นำก็จะเป็นผู้ชายนะ นายกรัฐมนตรี ก็เป็นผู้ชายหมด แม้แต่ในบ้านผู้ชายก็เป็นผู้นำเลย สังเกตเวลาทำอะไร ผู้ชายก็จะได้เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่จะ อย่างผมนี้ไม่ได้อวดนะ ก็ได้เป็นหัวหน้าห้องมาเกือบตลอด เพราะเราเป็นผู้ชาย แล้วก็กล้าหาญกล้าตัดสินใจด้วยมั้งเขาถึงเลือกอะ ก็ดีใจนะที่ได้เกิดมาเป็นผู้ชาย” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“ภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นผู้ชายเพราะเป็นผู้ชายจะได้ช่วยเหลือผู้หญิงได้ ช่วยคนที่เรารักอย่างพ่อแม่พี่น้องได้ ไม่ให้มีใครมารังแก เราเองก็ไม่ไปรังแกเขา... ไม่ต้องเป็นประจำเดือน ...เป็นประจำเดือนทุกเดือน มันเป็นเรื่องที่จะต้องเสียดั่งคำผ้อนามัย .. แล้วถ้าแต่งงานไปก็ต้องอุ้มท้องอีก รู้สึกว่ามันเรื่องใหญ่ ยิ่งตอนคลอดก็น่ากลัว ครูเคยเอาวิดีโอคลอดลูกมาให้ดูมันน่ากลัวมาก เจ็บปวดทรมานตอนคลอดลูก...ดีแล้วละที่เราไม่ได้เกิดมาเป็นผู้หญิง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย ที่ระบุว่าตนเองเป็นกะเทย สะท้อนความคิดเห็นว่า รู้สึกพึงพอใจในความเป็นเพศชาย เนื่องจากมีความได้เปรียบทางบทบาทหน้าที่กว่าเพศชายและเพศหญิง กล่าวคือความสามารถทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ ได้ทั้งของเพศชายและเพศหญิง เช่น หน้าที่ในการปกป้องผู้ที่อ่อนแอ การทำกิจกรรมที่ต้องใช้แรงมาก รวมถึงสามารถทำงานที่เป็นงานเฉพาะของเพศชาย เช่น การเป็นวิศวกรประจำแท่นขุดเจาะน้ำมัน และสามารถทำงานของผู้หญิง เช่น การเย็บ ปัก ถัก ร้อยต่าง ๆ และรู้สึกดีใจไม่ต้องรับภาระการมีประจำเดือน การตั้งครรภ์ หรือการดูแลลูก ตามบทบาทหน้าที่ของเพศหญิง แม้ตนเองจะมีจิตใจอยากเป็นผู้หญิงก็ตาม โดยให้เหตุผลว่า มาจากความแตกต่างในเรื่องของสรีระ และธรรมชาติของตนเอง และความรู้สึกที่เกิดขึ้นเองในจิตใจ ที่สามารถให้บทบาทเหล่านั้นได้ ดังกล่าวต่อไปนี้

“...มันสามารถทำให้เราทำอะไร ๆ หลายๆ สิ่งที่ผู้ชายหรือผู้หญิงทำไม่ได้ด้วยนะ เราก็สามารถยกของหนัก ทำงานที่ใช้แรงงานได้ แต่ไม่ชอบนะ แต่เราก็สามารถทำได้ เพราะเราเกิดมาก็มีแรงเยอะเหมือนผู้ชายอยู่แล้ว มันก็ทำได้ กิจกรรมบางอย่างที่ผู้ชายเขาทำ เช่น... เข้าค่ายลูกเสือจี้ ผู้หญิงก็ไม่สามารถทำได้ หรือว่าบางที งานบางอย่าง ...ยังงี้ดีละ งานแบบที่ต้องใช้แรง ยกโต๊ะ ยกเก้าอี้ เราก็สามารถทำได้ ซึ่งพวกผู้หญิงก็จะทำงานแบบนี้ไม่ได้นะ คิดว่านี่แหละเป็นส่วนที่ดีของการเป็นผู้ชายในดวงกะเทย...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“ก็รู้สึกดีใจนะที่เป็นแบบนี้ เพราะมันได้เปรียบกว่าเพศอื่น ได้เปรียบกว่าผู้หญิงตรงที่เราไม่ต้องเป็นประจำเดือน แล้วก็บางอย่างบางอาชีพอย่างผู้หญิงทำไม่ได้เราก็สามารถทำได้ ... ก็อย่างงานด้านวิศวกรรม ที่ต้องไปอยู่กลางทะเล ทำงานกับพวกผู้ชายในแท่นขุดเจาะน้ำมันอะไรอย่างนี้ ผู้หญิงไปไม่ได้นะ แต่อย่างเราไปได้ เพราะภายนอกเท่านั้นที่เป็นผู้ชาย แต่ใจเรานะเป็นกะเทย...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

ความมีอิสระเป็นตัวของตัวเอง

ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นเพศชาย 2 ราย สะท้อนว่า รู้สึกภูมิใจในเรื่องของความ เป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง คือ ตนเองสามารถทำในสิ่งต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องถูกควบคุมด้วย ผู้ปกครองหรือกฎระเบียบทางสังคมมากเท่าผู้หญิง มีความคิดเป็นของตนเอง สามารถทำหรือ ทดลองในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ เช่น การทดลองสูบบุหรี่ ดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน เป็นต้น โดยปราศจากการถูกลงโทษ หรือการประณามให้เสื่อมเสีย ทั้งนี้มีสาเหตุมาจาก ค่านิยมของคนใน สังคม ที่เปิดกว้างให้ผู้ชายได้ทดลอง เรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ที่มากกว่า โดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ หากผู้ชายคนไหนที่ไม่ได้ลองกระทำจะถูกมองว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“เชื่อไหม ผู้ชายนะที่มีแฟนแล้วมันมีอะไรกับแฟนแล้วเลิกกันมันจะไม่ใช่ไรนะ คนอื่น เขาจะไม่ว่ามันเลวเรื่องนั้นนะ แต่ผู้หญิงจะถูกมองว่าเสียตัวไปแล้ว ผู้ชายคนอื่นเขาก็จะ มองไม่ดี ส่วนผู้ชายก็เฉยๆ เพราะถือว่าเป็นประสบการณ์ คนอื่นก็ยอมรับกัน ไม่ด่า ไม่ประณาม บางทียังชมอีกนะ ว่าเจ๋ง ว่าแน่ที่ทำได้” (สนทนากลุ่มที่ 2)

“พี่สาวผมเอาสเปซมาให้ลอง ผมก็ลองดื่มนะ เขาบอกว่าฝึกไว้ ลองกินไว้ เพราะผู้ชาย เขาก็มักจะต้องเคยมีประสบการณ์แบบนี้กัน เดี่ยวอีกหน่อยเข้ามหาลัย (มหาวิทยาลัย) ก็

จะต้องถูกรุ่นพี่ให้กินแบบนี้แหละ ผู้ชายไม่เป็นไร กินได้ ถ้าไม่กินหรือไม่เคยรู้เลยก็ไม่เป็นผู้ชาย” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

ในส่วนของผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นกะเทยและไบเซ็กชวลทุกคนนั้น รู้สึกพึงพอใจในความเป็นเพศของตนเอง จากความมีอิสระเป็นตัวของตัวเองด้วยเช่นกัน โดยสามารถทำในสิ่งต่างๆ ตามที่ตนเองคิด มีอิสระในการพูด เช่น ความกล้าที่จะติณินินทา วิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นโดยไม่ต้องระมัดระวังคำพูดของตัวเองได้ เพราะคิดว่าเป็นธรรมชาติของตนเอง และมีอิสระในการที่จะลองสิ่งต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน โดยไม่ได้รับการตำหนิจากครอบครัวหรือคนรอบข้าง เพราะบุคคลอื่นมองว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีความเป็นเพศชาย ที่สามารถดูแลปกป้องตนเองได้ ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“ก็รู้สึกดีนะ ก็มันทำให้เราปลดปล่อย เป็นตัวของตัวเอง แบบว่าตนเองชอบแบบนี้ ก็แสดงออกแบบนี้... แสดงออกให้คนอื่นเขารู้ ได้ปลดปล่อยความรู้สึกของตัวเอง... ชอบเดิน ชอบรำ ก็สามารถทำกิจกรรมพวกนี้กับพวกผู้หญิงได้ คลุกคลีกับผู้หญิงได้โดยไม่โดนพวกผู้หญิงด่า ...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“ก็รู้สึกดีนะพี่ เกิดมาเป็นแบบนี้ เป็นกะเทยในร่างผู้ชาย มันก็ทำให้เรามีอิสระเยอะกว่าผู้หญิง อย่างเราจะด่าใครก็ได้ พูดคำหยาบก็พูดได้ คนอื่นเห็น หรือได้ยินก็ไม่ว่า เพราะเขาเห็นว่าเราเป็นผู้ชายถึงแม้จะเป็นกะเทยก็เหอะ ก็ไม่โดนด่า ได้เปรียบกว่าผู้หญิง แค่ว่าพูดมึงกู ก็ถูกคนอื่นมองแล้วว่าไม่เรียบร้อย...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

“ก็อย่างพี่ยวี่ ก็เคยออกเที่ยวกับเพื่อนนะ แมื่ก็รู้แต่ก็ไม่โดนด่าเท่าพี่ออกไปเที่ยว พี่เป็นพี่สาว เหมือนเค้าจะถูกเพ่งเล็งมากกว่า คงเพราะเรามีรูปร่างแข็งแรงกว่า แม่คงมองว่าเราเป็นผู้ชาย ทำอะไรมันเสียหายน้อยกว่าผู้หญิง อย่างไม่เลี้ยงท้องจี่ ก็เลยไม่ค่อยว่าอะไร” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

2. ไม่พึงพอใจในความเป็นเพศชาย

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกไม่พึงพอใจในความเป็นเพศชาย โดยสามารถจำแนกเหตุผลออกเป็น 2 ประการ คือ 1) ไม่พึงพอใจลักษณะสรีระของตนเอง 2) ไม่ได้ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังคมรอบข้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ไม่พึงพอใจลักษณะสรีระของตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าเป็นเพศชาย 3 ราย สะท้อนว่า ตนเองมีความรู้สึกไม่พึงพอใจในความเป็นเพศของตนเอง โดยให้เหตุผลว่า ไม่พึงพอใจลักษณะสรีระและอวัยวะของตนเอง เช่น การมีพื่นเหยิน ตัวดำ ผิวคล้ำ ไม่พึงพอใจขนาดของกล้ามเนื้อบริเวณต่างๆ ซึ่งมีขนาดเล็ก และไม่พึงพอใจขนาดของอวัยวะเพศของตนเอง ทำให้ผู้อื่นล้อเลียน และถูกมองว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชาย ทำให้เกิดความอับอายและต้องพยายามแสวงหาวิธีแก้ไข ทั้งนี้เป็นผลมาจากค่านิยมของกลุ่มเด็กวัยรุ่นและอิทธิพลจากสื่อ ดังกล่าวแล้ว ต่อไปนี้

“ผมเป็นคนตัวเตี้ยครับ อยากสูงกว่านี้อีก แบบยังงี้ละ แขนะที่เกิดมาตัวเตี้ย มันดูไม่แมนเหมือนคนอื่น รู้สึกแยตรงนี้แหละ ตอนนั้นก็พยายามเล่นบาส กระโดด ๆ ให้มากๆ มีคนบอกว่ากระโดดมากๆ แล้วจะสูงก็ทำอยู่เผื่อจะสูงกับเขาบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

“อยากขาวครับ เทนด (สมัณนิม) ใหม่ตอนนี้ก็ต้องขาว ผู้หญิงจะได้มอง แบบคาราเกาเทลิ ขาวแล้วพวกผู้หญิงก็จะสนใจ ผมก็อยากขาว... มีกล้ามเนื้อใหญ่ๆ โดยเฉพาะบริเวณหน้าท้อง กับกล้ามเนื้อ เอวไว้โชว์สาวๆ ที่มีอยู่มันเล็กมาก ...ก็จะได้ดูแมนๆ ตอนนี้พ่อผมก็ทำที่ยกน้ำหนักให้ แบบทำเอง กระป๋องน้ำไปใส่ปูนแล้วหาเหล็กมาเสียบเป็นที่จับ เหมือนที่ยกน้ำหนักอะ ก็พยายามยกทุกวันเพื่อให้มีกล้ามเนื้อที่แขน แล้วก็ฝึกชกด้วย ให้มันมีซิกแพคไว้โชว์สาวๆ เหมือนดาราได้” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“...เวลาไปถึง ผมไปกับเพื่อน มันก็แอบดู ผมก็ดูเนาะ เปรียบเทียบกัน ของผมเล็กกว่า มันก็หัวเราะ ก็รู้สึกว่าย่ำแย่ ไม่ดีเลย ถ้าเป็นไปได้อยากให้มันใหญ่กว่านี้อีก เอาแบบให้เท่าเพื่อนมันก็พอแล้ว... ก็เคยคิดนะครับว่า โตไปจะไปติดอะไรกับเขาบ้าง ไอ้แบบที่ทำให้ใหญ่ๆ เห็นมันมีอยู่ในอินเทอร์เน็ต ... ถ้าโตแล้วยังเล็กแบบนี้ ก็อาจจะลองก็ได้ นะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

นอกจากนี้ มีผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นกะเทยทั้ง 3 ราย รู้สึกไม่พึงพอใจในสรีระร่างกายและอวัยวะของตนเอง เช่น อยากให้ตนเองมีแขนและขาเรียวยาว มีผิวขาว และมีรูปร่างที่เล็กเหมือนผู้หญิง จึงพยายามแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างลักษณะรูปร่างของตนเองให้เหมือนผู้หญิง ได้แก่ การรับประทานยาคุมกำเนิด การเข้ารับบริการในสถานเสริมความงาม รวมทั้งการหลีกเลี่ยงการออกกำลังกาย เพื่อป้องกันการสร้างกล้ามเนื้อของร่างกาย เพราะเชื่อว่าตนเองจะได้รับความสนใจจากเพศตรงข้ามได้ ดังกล่าวต่อไปนี้

“ไม่ชอบแขนกับขาตัวเอง เพราะมันใหญ่ มันมีกล้ามเนื้อ อยากให้มีแขน ขาเรียวยาว ๆ เหมือนผู้หญิง... ก็ไม่ออกกำลังกายมาก ไม่เดินมาก ไม่ยกของหนัก แขนขาก็จะเล็ก ไม่ออกแดด ทาครีมกันแดด ผิวจะได้ขาวๆ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

“... อยากมีหุ่นเหมือนผู้หญิง แบบว่าเล็ก ๆ มีเอว มีนมบ๊อง ... ก็กินยาคุม รุนพี่แนะนำมา กินแล้วก็รู้สึกว่ามีหน้าอก ผิวเรามันก็เริ่มนุ่มด้วย ...ก็อยากให้มีนมโต ๆ เยอะ ๆ ผู้ชายจะได้สนใจ...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“ไม่ชอบผิว ชอบหน้าตัวเองเลยคะ มันดำ ผิวดำไม่สวย อยากสวยๆ ขาว ๆ เหมือนพี่ ... (ชื่อดาราสวยประเภทสอง) ก็ลองเข้าไปรักษาหน้าทีคลินิก...(ชื่อสถานเสริมความงาม)... ได้ครีมมาทา ก็ขาวขึ้นบ้าง ทำให้มันใจมากขึ้น มีผู้ชายมองด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังคมรอบข้าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเป็นกะเทยและไปชักชวนทุกคน สะท้อนว่า ตนเองรู้สึกไม่พึงพอใจในความเป็นเพศของตนเองเนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในสังคม ทำให้รู้สึกอึดอัดที่ต้องปิดบังตนเอง และต้องฝืนใจเสแสร้งแสดงพฤติกรรมเป็นผู้ชาย ต่อหน้าผู้ที่มีทัศนคติในด้านลบต่อตนเอง หรือบุคคลที่แสดงท่าทีรังเกียจบุคคลเพศที่สาม โดยเฉพาะคนในครอบครัว เพราะกลัวถูกมองว่าแปลกแยก เป็นตัวประหลาดผิดธรรมชาติและแตกต่างจากผู้อื่น รวมทั้งกลัวทำให้ครอบครัวเสียชื่อเสียง กลัวบุคคลอื่นตำหนิผู้ปกครองในเรื่องการเลี้ยงดูตนเองให้ผิดเพศ ดังกล่าวต่อไปนี้

“ถ้าไม่มีเพื่อนสนิทไปด้วยก็จะทำตัวเหมือนผู้ชาย ก็เดินเฉย ๆ ไม่ส่ายกันส่ายตูดมาก แบบกลัวว่าถ้าทำตัวแบบ เดินแบบกะเทยไปคนเดียวจ้ะ เกิดเจอคนที่ไม่ชอบกะเทยมันจะทำร้าย มันจะมาแกล้งเอา มันเคยมีข่าวว่ากะเทยถูกต่อยด้วย กลัวค่ะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“... รู้สึกไม่ค่อยสบายใจที่ต้องปิดบังคนอื่นที่เราเป็นแบบนี้ ที่ชอบผู้ชายด้วยกันและก็ชอบผู้หญิงด้วย... ไม่อยากบอกใคร กลัวคนอื่นมองว่าผิดปกติ พ่อแม่จะเสียใจ ถ้ารู้ว่าเราเป็นแบบนี้ เพราะมันเป็นเรื่องที่ผิดธรรมชาติ พ่อแม่จะรับไม่ได้ ก็เลยต้องปิดไม่ให้ใครรู้” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1)

“มันอึดอัดที่ต้องปิดบัง... อยู่ต่อหน้าพ่อ เราก็ต้องเก็บ ต้องแอบ (ทำตัวเหมือนผู้ชาย)... นั่งอยู่บ้านกินข้าวก็จะถอดเสื้อ ๆ กินข้าวตามพ่อ เพราะพ่อถอด เราก็ต้องถอด ๆ ... พุดคุยกับต่อหน้ามัน (พ่อ) ไม่ให้พ่อรู้ เพราะมัน (พ่อ) เคยบอกว่าไม่ชอบกะเทยนะ เคยด่าด้วยว่าเกิดมาเสียชาติเกิด บอกว่าเราอย่าเป็นนะ เราก็ครับ ๆ รับว่าไม่เป็น แต่จริง ๆ แล้วเป็น พ่อออกไปนอกบ้านกับพ่อแม่ก็ต้องทำตัวเป็นผู้ชาย เพราะกลัวคนอื่นรู้ คนอื่นจะมองว่าเราผิดปกติแล้วเอาไปนินทา เดี่ยวจะหาว่าลูกบ้านนี้ไม่ดี เลี่ยงลูกให้ผิดปกติ พ่อแม่อาจจะรู้สึกอวยก็ได้ที่มีลูกเป็นกะเทยนะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูล 2 ราย ที่มีความรู้สึกน้อยใจที่ไม่ได้รับการยอมรับหรือความสนใจจากเพศชาย เพราะคิดว่าผู้ชายส่วนใหญ่จะให้ความสนใจผู้หญิงมากกว่า เนื่องจากผู้หญิงมีความสวย และเป็นธรรมชาติของผู้ชายที่จะต้องชอบผู้หญิง จึงทำให้ตนเองเกิดความอิจฉาริษยาผู้หญิง ที่ทำให้ผู้ชายสนใจได้ จึงพยายามหาวิธีการต่าง ๆ มาเพิ่มจุดเด่นให้กับตนเอง เช่น การแต่งหน้า แต่งตัวตามแฟชั่นที่ทันสมัย รวมทั้งการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของผู้หญิง เช่น การเต้น การรำ เพื่อให้ผู้ชายมาสนใจและยอมรับตนเองมากขึ้น ดังกล่าวต่อไปนี้

“ความรู้สึกมันเกิดความอิจฉา... อิจฉาผู้หญิงที่ผู้ชายชอบ เขาสามารถทำให้ผู้ชายชอบผู้ชายมามองได้ แบบไม่ต้องทำอะไรผู้ชายก็ชอบแล้ว มันเป็นเรื่องธรรมชาติของมันอยู่แล้วที่ผู้ชายจะชอบผู้หญิง แต่เราก็อิจฉาก็อยากให้ผู้ชายมองบ้าง ก็พยายามแต่งตัวทำตัวเองให้สวยเหมือนผู้หญิงบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

“เวลาหนูจะแข่งเต้น หนูก็จะแต่งตัวเร็ด ๆ (สวยมาก) สวยกว่าผู้หญิง ให้ผู้ชายรู้กันไปเลยว่าหนูสวยกว่า จะได้สนใจหนูคนเดียว” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

“บางครั้งมันก็น้อยใจนะ ที่เราก็อุดส่ำทำทุกอย่าง กินยาคุม แต่งตัวให้สวย ให้เช็ชู้กว่าผู้หญิงแล้ว... เวลาเราเต้น เราย่ำบนเวที ก็แอบเห็นพวกผู้ชายมันก็มองมันชวนกันดู

แต่ผู้หญิง เราก็อยากจะให้เขายอมรับในความสามารถของเราบ้าง ถึงเราจะไม่สวยเท่าผู้หญิงพวกนั้นก็เหอะ อยากให้เปิดใจยอมรับเราบ้าง...(ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น

จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) การเรียกร้องภายใน 2) การเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว 3) การเรียนรู้จากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน และ 4) การเรียนรู้จากสื่อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเรียกร้องภายใน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สะท้อนความคิดว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง คือ การเรียกร้องภายใน ซึ่งหมายถึง ความรู้สึก สัญชาตญาณ นิยัสความอยากหรืออยากลงรวมทั้งระดับฮอร์โมนเพศภายในตัวของตนเอง มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตน โดยผู้ให้ข้อมูลเชื่อว่า สัญชาตญาณและฮอร์โมนเพศนั้น คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและเป็นตัวผลักดันให้ตนแสดงลักษณะพฤติกรรมความเป็นเพศของตนเองออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ ซึ่งมีอิทธิพลในการแสดงออกความเป็นเพศชายและเพศอื่น ๆ โดยเชื่อว่าในร่างกายของตนเองประกอบด้วยฮอร์โมนเพศชายและเพศหญิงอยู่ในตัว หากมีฮอร์โมนเพศชายมาก ก็จะส่งผลให้ตนเองมีลักษณะการแสดงออกในแบบเพศชาย รวมถึงมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม และหากมีระดับฮอร์โมนเพศหญิงมาก จะทำให้วัยรุ่นชายมีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น เป็นกะเทย หรือไบเซ็กชวล เป็นต้น รวมทั้งในส่วน of สัญชาตญาณนั้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีความเชื่อว่าสัญชาตญาณของตนเองเป็นสิ่งที่คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด มีผลให้เกิดความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน หรือเพศตรงข้าม และเป็นสิ่งที่ผลักดันให้ตนแสดงออกตามความรู้สึกนั้น รวมทั้งยังเชื่อว่าสัญชาตญาณนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น การมีสัญชาตญาณว่าชอบเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม ก็จะรู้สึกอย่างนี้ตลอดไป ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“ก็สัญชาตญาณเรามันบอกว่าเราเป็นผู้ชายเนาะ เป็นผู้ชายก็ต้องรักต้องชอบผู้หญิง เราก็จะแสดงออกเป็นแบบผู้ชายทั่วๆ ไป ไม่เป็นกะเทย แบบแต่งตัวเป็นผู้หญิงอะไรอย่างนี้ คิดว่ามันเป็นสัญชาตญาณของเราเองนี่แหละมีผลต่อตัวเราเอง การดำเนินชีวิตของตัวเราเอง รู้ว่าเป็นเพศอะไรนะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

“คิดว่าฮอร์โมนได้ของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ก็ที่เดามันน่าจะมาจากฮอร์โมนในร่างกาย ที่มีของผู้หญิงเยอะ เราถึงอยากเป็นผู้หญิง ไม่ชอบผู้หญิง แบบยังงี้ละอยากมีความรักกับผู้ชาย อยากให้ผู้ชายมาชอบ ก็เลยต้องทำตัวให้สวยเหมือนผู้หญิง... สัญชาตญาณมันบอกให้เราชอบผู้ชาย ก็มันเปิดความรู้สึกข้างในลึกๆ ให้ชอบผู้ชาย มันก็เปลี่ยนไม่ได้ ก็เปลี่ยนก็ฝืนไม่ได้จริงๆ ถึงต้องเป็นแบบนี้ เป็นกะเทยแบบนี้ไง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งมองว่า นิสัยส่วนตัวของตนเอง รวมทั้งความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง มีผลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมได้ เช่น การเที่ยวกลางคืน การทดลองดื่มสุรา การสูบบุหรี่ เป็นต้น เพราะเชื่อว่าเป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นที่จะต้องทดลองทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้รู้และเข้าใจในวิถีของลูกผู้ชายและเพศอื่น ๆ ดังกล่าวต่อไปนี้

“บางทีนิสัยของตัวเองนี่แหละ ถ้าเป็นอยากรู้อยากเห็นเป็นส่วนตัวแล้ว อยากรู้ว่าสูบบุหรี่เป็นยังไงก็ลองเอา ลองดู ก็รู้แล้วว่าเป็นยังไง บางคนอยากรู้อยากลอง อยากเห็นเกี่ยวกับการมีเซ็กส์ ก็พยายามที่จะไปหามาดู อย่างคลิปปี้ นี่ ดูประจำ จนเป็นนิสัย ก็อาจจะติดนิสัยตามกมาก็ได้” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“ก็อยากลองเที่ยวกลางคืนกับเขาบ้าง ก็แต่งขาสั้น ใส่เสื้อแขนสั้นไปเที่ยวกับพี่ ม.5 ก็เดินๆ ไปดูเขา มันก็ตื่นเต้นดีละ มีผู้ชายให้เราดูเยอะละ มั่นก็สนุกดีนะ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

2. การเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจัยภายในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง โดยสะท้อนความคิดเห็นออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัว 2) การได้รับแรงเสริมและการถูกลงโทษ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ สะท้อนความคิดเห็นว่า การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัว ด้วยความรักความห่วงใยเอาใจใส่ของบุคคลในครอบครัว รวมทั้งการได้ถูกกลั่นตีสอนรักใคร่กันระหว่างบุคคลในครอบครัว จะส่งเสริมให้ผู้ให้ข้อมูลพัฒนาบุคลิกลักษณะการ

แสดงออกทางของการเป็นเพศชาย ได้อย่างเหมาะสม โดยผู้ให้ข้อมูลมองว่า การที่ได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัว ทำให้ตนเองได้เรียนรู้รูปแบบความสัมพันธ์ บทบาทหน้าที่ของทุกคนในครอบครัว เช่น การแสดงความรักใคร่ระหว่างกัน การช่วยเหลือดูแลกัน ทำให้ตนเองตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง เช่น การเป็นผู้นำ ต้องคอยปกป้องดูแลคนอื่น เป็นต้น นอกจากนี้การที่ได้อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมและได้รับความรักความอบอุ่นจากพ่อ ทำให้สามารถเลียนแบบพฤติกรรมการแสดงออกของพ่อด้วย เพราะเชื่อว่าพ่อเป็นบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันกับตนเองและเป็นบุคคลที่น่าเคารพยกย่องและนำเลียนแบบ ในพฤติกรรมต่าง ๆ ของพ่อด้วย ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“ตั้งแต่เกิดมา ก็อยู่กับครอบครัว มีพ่อมีแม่ พ่อแม่เลี้ยงผมมาตั้งแต่เด็ก ท่านรักผมมาก อยากได้อะไรก็ได้แต่ต้องมีเหตุผลนะ แบบว่าไม่ได้ตามใจแต่พอกับแม่ก็จะสอนให้เรามีเหตุผล พ่อก็จะคอยเป็นห่วงเรื่องการเรียน สอนหนังสือให้ แม่ก็จะคอยดูแลบ้าน ทำกับข้าว แบบว่าพ่อแม่ไม่เคยทะเลาะกันเลย ไม่เคยว่ากัน ผมก็อยู่มาด้วยตลอดมันเลย ทำให้รู้ว่าพ่อกับแม่รักเรา เราจะต้องรักท่าน แล้วก็รวมถึงรักคนอื่นด้วย แบบไม่ไปรังแกคนอื่น เพราะพ่อสอนมา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ผมถือว่าพ่อเป็นฮีโร่ของผม เพราะเกิดมาผมก็เจอพ่อเนาะ พ่อเป็นผู้ชายคนแรกที่รักและดูแลผมมาตลอด ไปไหนไปด้วยกัน แบบว่าเห็นมาตั้งแต่เด็กครับ ไม่ว่าพ่อจะทำอะไรผมก็จะจำไว้แล้วเก็บมาใช้กับตัวเอง อย่างเรื่องการแต่งกายก็ ผมก็จะชอบแต่งคล้ายๆ กับพ่อ เลือกลายสก็อตการเกงยีนส์ ผมว่ามันเทดี” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูล 3 รายที่ระบุว่าเป็นกะเทย กลับมองว่า การได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัวที่เป็นเพศหญิงมาก การคลุกคลีทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันกับญาติที่เป็นผู้หญิงและญาติหรือบุคคลอื่นที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศมาก เช่น การเล่นตุ๊กตา การเล่นแต่งตัวเป็นผู้หญิง หรือเล่นกับญาติที่เป็นกะเทย โดยร่วมกับการที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลยไม่ดูแล ไม่ได้รับคำสั่งสอนที่เหมาะสม มีผลทำให้ผู้ให้ข้อมูลซึมซับลักษณะบุคลิกและพฤติกรรมแสดงออกของเพศหญิง เป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนทางเพศ ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“ป้าเล่าให้ฟังว่า ตอนแม่ท้องแม่อยากได้ลูกผู้หญิงมาก เพราะพี่เราก็เป็นผู้ชาย ตอนเด็กๆ เกิดมา แม่ก็ซื้อของเล่น แล้วก็แต่งตัวให้เราแบบผู้หญิง ชอบซื้อของเล่นเป็นตุ๊กตาให้ตั้งแต่เด็กแล้วนะ เราก็เล่น พอแม่ตายก็มาอยู่กับป้า ป้าก็มีลูกผู้หญิงเยอะ ที่เป็นผู้ชายก็เป็นกะเทย ก็เล่นกัน พี่เขาก็ดสอนให้เราแต่งตัว สอนให้เราเล่นแบบที่ผู้หญิงเล่น ก็ชอบ

เล่นนะ สนุกดี เพราะเหตุนี้มันมันเลยทำให้เราไม่ชอบเล่นกับผู้ชาย มันรุนแรงเกินไป”
(ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

“... ก็ตั้งแต่จำความได้ ส่วนใหญ่จะอยู่กับแม่ เพราะพ่อไปทำงานต่างจังหวัด มีพี่สาว มีพี่ชายแต่พี่อายุห่างกันแล้วไปเรียนที่อื่น พี่สาวมักจะจับแต่งตัว การแสดงออกแบบผู้หญิง แล้วเราก็น่ารัก และก็ตั้งแต่อนุบาลแล้วนะ จะชอบมีเพื่อนเล่นกับผู้หญิง คบกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คือแทบจะไม่มีเพื่อนผู้ชายเลย รู้สึกว่าคบกับผู้หญิงแล้ว จะรู้สึกสบายใจมาก ๆ ผู้หญิงจะเรียบร้อย อ่อนหวาน ชอบทำการฝีมือ เล่นกีฬาเบา ๆ สนุกสนาน ซึ่งต่างกับผู้ชายคือรุนแรง ห้าว ๆ เล่นอะไรที่รุนแรงแบบที่เราไม่ชอบ”
(ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

การได้รับแรงเสริมและการถูกล่วงโทษ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สะท้อนว่า การได้รับแรงเสริม เช่น การรับคำชมเชย หรือรางวัล เมื่อตนเองมีความประพฤติที่ดี มีการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การเป็นสุภาพบุรุษ การเคารพผู้ใหญ่ เป็นต้น จะส่งผลให้เป็นแรงผลักดันให้ตนเองประพฤติปฏิบัติตนเช่นนั้นต่อไป แต่ในทางกลับกัน หากได้รับคำชื่นชมจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่ถูกต้อง เช่น การชกต่อยเพื่อน แล้วได้รับคำชมเชยและยกย่องจากครอบครัวว่าเก่งหรือดี จะทำให้คิดเป็นนิสัยก้าวร้าวได้ ดังกล่าวต่อไปนี้

“ผมคิดว่าตอนเด็ก ๆ เวลาเราได้รับคำชม หรือได้รับรางวัลจากการทำดี อย่างเราสุภาพ เรียบร้อย เคารพผู้ใหญ่ พ่อแม่ญาติ ๆ ผมก็ชมว่าดี ๆ แล้วมันทำให้รู้สึกภูมิใจ แล้วอยากจะทำแบบนั้นมาจนคิดเป็นนิสัย จนถึงทุกวันนี้ครับ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ผมต่อยกับ (ชื่อเพื่อน) มันร้องให้ไปฟ้องแม่มันครับ แล้วแม่มันก็มาด่าพ่อผมว่าไม่ดูแล ลูก ตอนนั้นยังเด็กครับ ป. 2 ... พ่อผมก็ชมครับว่าผมเก่ง ว่าผมเป็นลูกผู้ชายอะไรแบบนี้ ผมก็เลยรู้สึกมาตั้งแต่นั้นครับว่าลูกผู้ชาย จะต้องไม่ยอมแพ้ ใครต่อยมาเราก็ดูต้องสู้ครับ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

ในขณะที่เดียวกันในส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าเป็นกะเทย สะท้อนความคิดว่า การได้รับรางวัลหรือคำชมเชยจากการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ตรงกับเพศของตนเอง เช่น การได้รับคำชมเชยเมื่อแต่งตัวในแบบผู้หญิง เล่นแบบผู้หญิง ทำให้ตนเองรู้สึกดีและกระทำพฤติกรรมเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องเพื่อได้รับคำชมเชยหรือรางวัล จนกระทั่งคิดเป็นนิสัย ทำให้ตนเองมีพฤติกรรมแปลก

แยกจากเพศชาย มีลักษณะเป็นกะเทย แต่เมื่อได้รับการลงโทษ เช่น การดูค่า ว่ากล่าวหรือการทำร้ายร่างกาย จากการที่กระทำพฤติกรรมที่ไม่ตรงกับเพศของตนเองโดยปราศจากการให้เหตุผลที่ชัดเจน เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลอยากกระทำพฤติกรรมดังกล่าว จนต้องแอบกระทำ เช่น การแต่งหน้าใช้สิ่งของในแบบผู้หญิง เพราะรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายที่ได้กระทำพฤติกรรมเหล่านั้น และจะกระทำจนติดเป็นนิสัย จนเป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนทางเพศด้วยเช่นกัน ดังกล่าวต่อไป

“ตอนเด็กเนาะพี่จับแต่งตัวเป็นผู้หญิง แม่ก็ชอบ แล้วก็ชมว่าน่ารัก เราก็อชอบสิ เพราะคิดว่ามันดีได้รับคำชม ก็ตั้งแต่นั้นก็หาเสื้อผ้าเหมือนผู้หญิงใส่ มันก็ดูดีนะ สีชมพูแม่ก็ชอบก็ชมกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ถูกค่าว่าไม่ให้ทำ ไม่ให้เป็นแบบนี้ (แต่งตัวเป็นผู้หญิง) โดนค่า ตอนนั้นเราก็ดีกเนาะ ถูกค่าเราก็ก้าว แต่ไม่รู้ว่าจะค่าเพราะอะไร พ่อก็ไม่ได้ออกแต่ค่าว่าไม่อยากให้เราเป็นกะเทย เราก็อคิดเนาะว่าเป็นกะเทยแล้วมันเป็นยังไง ก็ยังไปเล่นกับพี่อยู่ หลังจากโดนค่าแล้วความรู้สึกมันตื่นเต้นกว่าเดิม คราวนี้แต่งตัวแล้วมันก็รู้สึกดี ก็แอบทำมาตลอดไม่ให้พ่อรู้ ตอนนั้นก็แอบอยู่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

3. การเรียนรู้จากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่า การเรียนรู้จากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง โดยสะท้อนการเรียนรู้ออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) การเลียนแบบอย่างจากรุ่นพี่และเพื่อน 2) การเรียนรู้จากครู โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เลียนแบบอย่างจากรุ่นพี่และเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนความเห็นตรงกันว่า การเรียนรู้จากโรงเรียนถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น โดยผู้ให้ข้อมูลให้เหตุผลว่า โรงเรียนประกอบไปด้วยบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นรุ่นพี่ รุ่นน้อง หรือเพื่อนรุ่นเดียวกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนรู้ลักษณะการแสดงออกของบุคคลในสังคมโรงเรียน ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลกล้าที่จะเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน หรือรุ่นพี่ ที่มีลักษณะที่เด่นเป็นที่รู้จักทั่วไปของบุคคลอื่นในโรงเรียน โดยเฉพาะการเลียนแบบจากเพื่อนในกลุ่มของตนเอง เพราะการเข้ากลุ่มทำให้เกิดความกล้าที่จะเปิดเผยตนเองตามค่านิยมของสังคมในโรงเรียน และตามแฟชั่นด้วย รวมถึงความกล้าที่จะเปิดเผยตัวของเพศที่สามด้วย ดังข้อมูลต่อไป

“ผมชอบพี่... (ชื่อรุ่นพี่).. เล่นกีตาร์เก่งครับ แล้วก็หล่อ แบบว่าเดินไปทางไหนสาว ๆ ก็กรี๊ด ผมดูก็โอเคครับ ผมว่าพี่เค้าหล่อแล้วก็เก่ง เล่นกีตาร์เก่ง ทำให้สาวกรี๊ดได้ ผมก็เลยอยากเป็นแบบนั้นบ้าง ก็เลยเอาบ้าง ฝึกเล่นกีตาร์ พยายามทำให้มันเทแบบเค้า สาว ๆ จะได้สนใจ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

“ชอบตามเพื่อน อยู่กับฝูง เพื่อนใส่เกาเหลาก็ต้องใส่ด้วย ถ้าเพื่อนใส่สั้นก็ต้องสั้นยิ่งกว่า เพื่อล้อผู้ชาย แต่จะใส่เฉพาะตอนวันหยุด เวลาไปเที่ยวกับเพื่อน หรือแบบถ้าเราไม่ใส่ ไม่แต่งแบบเพื่อน เวลาเดินไปกับเพื่อนแล้วมันจะดูแปลก และไม่น่าสนใจ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7)

“ก็อยู่โรงเรียน เพื่อเราก็เป็นกะเทยก็เยอะ รุ่นพี่รุ่นน้องก็มี เขาก็เป็นกัน มันก็ไม่แปลกนะ ที่เราจะเป็น หรือเราจะแต่งตัว เดินบิ๊ด ๆ เป็นแบบเขาบ้างอะ หนูว่ามันทำให้เราปลดปล่อยตัวเอง อยากเป็นกะเทยก็ทำได้ในโรงเรียน ไม่ต้องอายใคร...” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8)

เรียนรู้จากครู

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนความคิดเห็นว่า ครูในโรงเรียนเป็นปัจจัยส่งเสริมการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง โดยผู้ให้ข้อมูลจะเรียนรู้จากสิ่งที่ครูทำการสอนในวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรของโรงเรียน รวมทั้งครูได้สอดแทรกคำสอนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของเพศชายไว้ด้วย สำหรับในส่วนของความเป็นกะเทยหรือเกย์ ที่เรียกโดยรวมว่าเป็นเพศที่สามนั้น ยังคงมีการสอนหรือมีแหล่งให้ศึกษาหรือเรียนรู้บ้าง แต่ครูผู้สอนจะให้คำแนะนำให้ประพฤติตัวให้เหมาะสม ไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนของผู้อื่น ดังข้อมูล ต่อไปนี้

“ก็เรียนจากวิชาสุขศึกษาครู... (ชื่อครูผู้สอน) เป็นคนสอน เขาก็สอนว่าผู้หญิงผู้ชายเป็นยังไง เราก็ได้เรียนรู้ เรื่องการวางตัวที่เหมาะสม อย่างเราเป็นผู้ชาย ถ้าเราไปจับ หรือแตะอวัยวะบางอย่างของผู้หญิง ก็ถือว่าไม่เหมาะสม ครูสอนว่ามันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นได้ และถือว่าเราไม่เป็นสุภาพบุรุษ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

“ก็ครูสอนให้รู้ว่าผู้หญิงผู้ชายมันต่างกันยังไง แบบว่าต่างกันตรงฮอร์โมนเรารู้ เราก็จำมา ... อย่างเราเป็นกะเทยครูก็บอกว่ามันมาจากการที่เรามีฮอร์โมนเพศหญิงมากกว่าในตัวเรา แต่ก็อย่างอื่นก็ไม่มีมากเท่าสอนเรื่องเพศชายกะเพศหญิง เนื้อหาเรื่องเพศนี้

หมายถึงการเป็นกะเทย เพศกะเทย เกย์มันมีน้อยมาก ... ครูก็เลยสอนแค่ว่าจะเป็นอะไรก็ช่าง แต่ขอให้เป็นคนดี ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็พอ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6)

อีกทั้งผู้ให้ข้อมูล 2 ราย ได้สะท้อนว่า ได้เลียนแบบบทบาทและลักษณะการแสดงออกทางเพศของครู เช่น ลักษณะความเป็นผู้นำ ลักษณะการแต่งกาย เป็นต้น เพราะรู้สึกชื่นชมยกย่องให้ครูเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ดังข้อมูล ต่อไปนี้

“ครูนอกจากจะสอนให้ผมได้รับความรู้จากวิชาการแล้วนะครับ ผมว่าผมได้เรียนรู้จากการดูตัวอย่างครูด้วย.... ผมขอยกเอาครู... (ชื่อครูผู้สอน)... วิชาคณิตศาสตร์ เขามีบุคลิกเข้มแข็งมาก เวลาจะพูดก็ชัดเจน ตัดสินใจอะไรก็เด็ดขาด ดูจากที่เป็นครูหัวหน้าสูทเสื้อผมก็เห็นเขาเป็นผู้นำที่ดีของคนอื่น ก็เลยเอาแบบอย่างความเป็นผู้นำแบบนั้น... แบบกล้าที่จะตัดสินใจ และช่วยดูแลคนในกลุ่มให้ดีแบบที่ครูดูแลครูคนอื่นๆ และพวกลูกเสือครับ ผมเป็นหัวหน้าห้องก็เอาแบบอย่างครูมา” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3)

“ครูเขาเป็นแบบอย่างที่ดีของผมเลยนะ... อย่างการแต่งตัวก็เรียบร้อย ถึงแม้ครูจะแก้แต่เขาก็แต่งตัวดี อย่างครู... (ครูสอนวิชาพล)... เข่าแต่งชุดพลละครรณดำนีแหละนะ แต่มันดูดี เพราะครูเอาเสื้อใส่ในกางเกงตลอด ผมรู้สึกว่าคุณครูเขาเท่ เขาดี ผมก็เลยเอาบ้าง ... เอาเสื้อใส่ในกางเกง เดินหลังตรงเหมือนครู วันไหนเรียนพลผมก็จะแต่งตัวแบบนี้ ไม่เคยเอาเสื้อออกนอกกางเกงเลยนะ เพราะรู้สึกว่ามันเท่ดี” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

4. เรียนรู้จากสื่อ

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนสะท้อนว่า สื่อต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง โดยผู้ให้ข้อมูลสะท้อนว่า สื่อที่ตนเองสามารถเข้าถึงง่ายและไม่ถูกปิดกั้น ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยอมรับว่า ตนเองมีชีวิตที่ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่อยู่กับสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีเครื่องมือที่ช่วยให้ความสะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์แบบพกพา ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งไม่ได้รับการควบคุมจากครอบครัวหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้วัยรุ่นเกิดการหมกมุ่นกับสื่อลามก หรือการเรียนรู้เรื่องเพศในทางที่ผิดๆ ส่งผลให้ความสนใจในการเรียนลดลงด้วย ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“เดี๋ยวนี้อยากจะโรมันก็ง่ายขึ้นครับ เพราะแค่มือถือ มันก็สามารถให้เราไปค้นเรื่องต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ตได้แล้วครับ อย่างคลิปโป๊นี่ เรื่องได้สาระคือมีหมด พื่ออยากรู้อะไร

ผมสามารถค้นหาให้พี่ได้หมด... ก็เอามาอวดมาดูกัน สนุกดีครับ พ่อแม่ก็ไม่ต้องด้วย”
(ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

“เวลาส่วนใหญ่ก็เข้าอินเทอร์เน็ตครับ... เอาจริง ๆ เละนะ ส่วนใหญ่ก็เข้าไปเล่นเกมส์ ดูคลิป พี่ไม่ต้องถามนะว่าคลิปอะไรอะ วันผมเนี่ยจะต้องคลิปปอย่างง่าเท่านั้นครับ ดูแล้วก็แชร์ (ส่งต่อ) ให้กับเพื่อน ๆ เละ ก็ดูกันหมดนั่นแหละ... ถ้าพี่อยากดูอะไร ก็กูเกิ้ล (ชื่อเว็บไซค์) แล้วคีย์ (พิมพ์) หาเลยได้หมด ต่อให้มันบอกว่าต้องอายุมากกว่า 18 เราก็ปลอมได้ เข้าได้นั่นแหละ” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

ผู้ให้ข้อมูลยังสะท้อนความคิดเห็นอีกว่า สื่อต่างๆ ส่งผลต่อการปรุงแต่งหรือปรับปรุงอัตลักษณ์ของตนเอง โดยการเลียนแบบนักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สื่อนำเสนอ โดยสื่อจะนำเสนอภาพของบุคคลเหล่านั้น โดยการเน้นการนำเสนอลักษณะเด่นของภาพลักษณ์ที่แสดงออกแต่ละเพศ เช่น เพศชายจะต้องหน้าตาดีหล่อ ผิวขาว มีกล้ามเนื้อ แต่งตัวทันสมัย และได้รับความนิยมจากเพศตรงข้าม จึงทำให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมการแสดงออก รวมถึงการใช้ของฟุ่มเฟือย เช่น การใช้ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม การเข้ารับบริการในสถานเสริมความงาม การแต่งตัวตามแฟชั่น เพื่อเสริมสร้างความหล่อเหลา ดูดีให้กับตนเอง และทดลองตามการโฆษณาที่นำเสนอผ่านสื่อ หรือแม้แต่การกระทำพฤติกรรมเสี่ยงหรือไม่เหมาะสมตามตัวแบบในละคร เช่น การยกพวกตีกัน การกลั่นแกล้งผู้อื่นเพื่อเรียกร้องความสนใจ การดื่มสุราหรือของมึนเมา เป็นต้น เพราะเชื่อว่าทำแล้วจะสามารถทำให้ตนเองเด่นดัง เป็นที่น่าสนใจเหมือนดารานักร้อง รวมถึงการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น โดยเฉพาะคนที่ตนเองสนใจ ดังคำกล่าว ต่อไปนี้

“อยากให้หน้าขาวดูดี ก็ลองใช้โฟมแบบพี่ ...(ชื่อดาราชาย).. โฆษณา แบบว่าเขาบอกว่าหน้าจะใส ไม่มีสิว แต่พอใช้ไปมีสิวมากขึ้น มันน่าเกลียด พ่อก็เลยพาไปรักษาที่คลินิก หมอที่เขารักษาหน้าอะ ...(ชื่อสถานเสริมความงาม)... ไปรักษาแล้วก็ดีขึ้น ก็ทำให้รู้สึกมั่นใจมากขึ้นที่หน้าเราไม่มีสิว หน้าใสมากขึ้น ถึงแม้จะไม่หล่อเท่า... (ชื่อดาราชาย).. แต่ก็ขอให้หน้าใสเท่าเค้าก็พอแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5)

“อย่างหนังเรื่อง ...(ชื่อภาพยนตร์).. พระเอกมันเก่งเนาะ ...(ชื่อดารา) ... หน้าตาดี เป็นหัวหน้าแก๊งค์ แบบว่าเตะต๋อย แบบว่าเก่งมาก ก็อยากเป็นแบบเค้าบ้าง ผมอยากเก่งแบบนั้น อย่างถ้าคนอื่นมาหาเรื่องก็จะได้ไม่กลัว ต๋อยก็ต๋อย ดีก็ดี เอามันไปเลย เท่ดีนะ ผมว่าเอาให้มันเหมือนในหนังเลย” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4)

“ผมชอบพี่....(ชื่อดาราชาย)... เขาหล่อมาก แบบว่ามีกล้ามเนื้อ ชิกแพค (กล้ามเนื้อหน้าท้อง) สวยมาก ผมก็อยากเป็นแบบเค้าบ้าง เค้าโหมอะไรนะ เครื่องดื่มชูกำลัง แบบปลุกความเป็นชายในตัวคุณ ผมแล้วก็ซื้อมากินตาม เพื่อว่าจะเหมือนพี่เค้าบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2)

นอกจากนี้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนว่าสื่อปัจจุบันได้นำเสนอภาพของความเป็นเพศที่สามมากขึ้น โดยนำเสนอให้มีความโดดเด่นในสื่อต่างๆ ซึ่งการนำเสนอภาพลักษณ์ดังกล่าวผ่านสื่อบ่อยครั้ง อาจทำให้ผู้ที่บริโภคสื่อเห็นเป็นความเคยชินและเป็นเรื่องธรรมดาจนเกิดการยอมรับและเลียนแบบในที่สุด ดังข้อมูลต่อไปนี้

“...อย่างละครหนัง (ชื่อละคร) ตัวรองก็จะเพื่อนนางเอก ซึ่งเป็น มิบทให้เล่นแล้ว ออกเกือบทุกฉาก พี่เค้าแสดงเก่งนะ ดูตลกดี มันทำให้หนังมันน่าดูขึ้นอะ แม่หนูก็ยังชอบเลย มันก็เลยทำให้หนูได้คิดว่า อย่างน้อย ๆ คนในสังคมก็เริ่มจะจินตนาการ เริ่มจะรับได้กับการที่จะต้องอยู่ร่วมกับกะเทยหรือเพศที่สาม อย่างนี้... ก็เพราะเขาดูหนังที่กะเทยแสดงแล้วยิ้ม หัวเราะได้ แสดงว่าเขารับได้ หนูก็ไม่กลัวที่จะเปิดตัวเองล่ะ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ก็อย่างพี่.... เขาเป็นกะเทยนะ แต่แปลงเพศแล้ว หน้าตาสวยกว่าผู้หญิงอีก เขาก็ไปเดินแบบ ประกวดมิส...ทิฟฟานี่แล้วก็ได้รับรางวัล ออกทีวีก็บ่อย ชอบดูพี่เขา พี่เขาน่ารัก พี่เขาคุยดี แล้วก็ชอบตรงที่ความสวย เป็นไอดอล (ตัวแบบ) ของเราเลย อยากสวยแบบพี่เขาบ้าง....เห็นแล้วอยากเป็นอย่างเขา แต่ยังไม่คิดถึงขั้นแปลงเพศแบบเขาอะ คิดแค่ว่าเป็นแบบเรา เป็นกะเทยก็ไม่ผิด ขนาดดารายังเป็นได้เลย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถสรุปประเด็นได้เป็น 3 ประเด็น คือ ลักษณะหลากหลายของความเป็นชาย ความรู้สึกต่อความเป็นเพศของตนเอง และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ

ลักษณะหลากหลายของความเป็นเพศชาย

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า วัยรุ่นชายตอนต้น มีลักษณะของความหลากหลายของความเป็นเพศชาย ซึ่ง ได้แก่ “แมนเต็มตัว” “แอ๊บแมน” และ “แมนสาว” ซึ่งมีการแสดงออกแตกต่างกันไปในแต่ละลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวารุณี ฟองแก้วและคณะ (2550) ที่

ทำการศึกษา การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่น ในวัยรุ่นชายและหญิงทั้งตอนต้นและตอนปลาย พบว่าวัยรุ่นชายมีวิถีทางเพศที่หลากหลาย และมีการแสดงออกของแต่ละประเทศแตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษานักเรียน วังศ์พนารักษ์ (Wopanarak, 2009) ที่ทำการศึกษาการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่ทำการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นหญิงและชายที่มีอายุระหว่าง 10 – 14 ปี ที่พบเฉพาะลักษณะของวัยรุ่นเพศชายที่ชอบเพศหญิงเท่านั้น ทั้งนี้ผลที่ออกมาแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะวัยรุ่นชายตอนต้นบางส่วนอาจยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง เพราะกลัวการไม่ได้รับความยอมรับจากสังคมได้

ผลการศึกษายังพบอีกว่า วัยรุ่นชายที่มีลักษณะเป็น “แมนเต็มตัว” จะรวมเป็นกลุ่มหัวโจก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี พองแก้วและคณะ (2550) ที่ทำการศึกษา การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่น ในวัยรุ่นชายและหญิงทั้งตอนต้นและตอนปลาย พบว่าวัยรุ่นชายมีลักษณะรวมกันเป็นกลุ่มกับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน และมีลักษณะติดเพื่อน จึงถูกชักนำให้มีลักษณะและพฤติกรรมแสดงออกที่ไม่เหมาะสมตามอิทธิพลของเพื่อน ชวนกันทำกิจกรรมที่ไร้สาระ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นริสา วังษ์พนารักษ์ (Wopanarak, 2009) ที่พบว่า วัยรุ่นชายตอนต้นมักมีการรวมกลุ่ม ทำกิจกรรมที่ทำลายและรุนแรง เช่น จี้รถจักรยานยนต์แข่งกัน จี้รถจักรยานยนต์ปาดหน้า หรือจี้รถจักรยานยนต์ป่วนเมือง เป็นต้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการเสียชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงแล้วพบว่า อุบัติเหตุรุนแรงที่ทำให้เกิดความสูญเสียมากที่สุด ได้แก่ อุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับจักรยานยนต์ ซึ่งกลุ่มอายุที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ วัยรุ่นเพศชาย ในปี 2548 สามในสี่ของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุจราจรเป็นชาย และหนึ่งในสามของผู้บาดเจ็บรุนแรงอายุ 15-24 ปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) สร้างความสูญเสียให้กับครอบครัวและสังคมเป็นอย่างมาก เมื่อพบทวนถึงแนวทางแก้ไขให้วัยรุ่นกลุ่มนี้ สามารถก้าวผ่านวิกฤตของชีวิตได้อย่างปลอดภัย ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะในส่วนของครอบครัว ต้องให้ความรักความอบอุ่น และดูแลวัยรุ่นกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด จะช่วยให้สามารถป้องกันปัญหาต่าง ๆ ได้

ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษ ทำตามบทบาทหน้าที่ของเพศชาย โดยการตั้งใจเรียน กลับมีจำนวนลดน้อยลง และมักจะถูกมองว่าเป็นพวกเบี่ยงเบนทางเพศ หรือเป็นคนเห็นแก่ตัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี พองแก้วและคณะ (2550) พบว่า วัยรุ่นที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษจะถูกมองว่าไม่จริงจัง หลอกลวงและหวังเพียงเพื่อมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ทั้งนี้เกิดจากค่านิยมของสังคมที่กำหนดว่าผู้ชายต้องเป็นเช่นนี้ เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีความเปราะบางทางความรู้สึกของตนเอง อาจจะส่งผลให้เกิดความคับข้องใจ และผลักดันให้เกิดภาวะวิตกกังวล สับสนในการดำเนินชีวิตได้ ดังนั้นจึงควรให้ความเอาใจใส่ดูแลวัยรุ่นกลุ่มนี้ โดยการชมเชยและให้ความมั่นใจในการประพฤติปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการให้บริการให้

คำปรึกษาแก่วัยรุ่น จะช่วยให้ความรู้สึกรักตัวกึ่งวลต่าง ๆ ลดลงด้วย (Poorman , 2005) และเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นที่เป็นสุภาพบุรุษมีความเข้มแข็งทางจิตใจ และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมต่อไป

“แอ็บแมน” ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นว่าเป็นลักษณะของวัยรุ่นชายที่รับรู้ว่าเป็นตนเองเป็น เกย์ หรือไบเซ็กชวล ที่เกิดมาเป็นเพศชายแต่มีความรู้สึกรักเพศเดียวกัน หรือรักได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่จะต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไม่ให้คนอื่นรับรู้ตลอดเวลา เนื่องจากกลัวการไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติ จึงปกปิดตัวตนที่แท้จริงภายใต้ลักษณะการใส่ใจภาพลักษณ์ภายนอก และเป็นมิตรได้กับทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยการเข้าร่วมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนผู้หญิงและผู้ชายได้ เพื่อสร้างความมั่นใจเรียกสร้างความสนใจจากเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม แต่ต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไว้ เนื่องจากกลัวถูกคนอื่นมองว่าเป็นคนผิดปกติ สอดคล้องกับการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้วและคณะ (2550) พบว่าวัยรุ่นกลุ่มที่เป็นเกย์หรือกะเทย ที่ชอบเพศชายด้วยกันนั้น ต้องปิดบังตนเองเพราะกลัวถูกมองว่าแปลกแยกจากผู้อื่น และไม่ได้รับการยอมรับในครอบครัว โดยวัยรุ่นจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะการแสดงออกภายนอกไม่ให้ผิดเพี้ยนเป็นที่ล้อเลียน กลั่นแกล้งของเพื่อนเท่านั้น แต่ความรู้สึกพึงพอใจทางเพศไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (พนม เกตุมาน, 2549) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ความรู้สึกแล้ว จะพบว่าเป็นประเด็นที่น่าศึกษาต่อเนื่องในเรื่องของความรู้สึกหรือปัญหาอื่นที่อาจจะเกิดร่วมกันได้ โดยเฉพาะภาวะเครียดและซึมเศร้า ที่จะเกิดตามมา ดังนั้นควรทำการประเมินปัญหาทางจิตใจของวัยรุ่นกลุ่มนี้ และส่งเสริมให้กำลังใจและยอมรับ รวมถึงการเป็นที่ปรึกษาเมื่อวัยรุ่นกลุ่มนี้ต้องการด้วย

“แมนสาว” ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีการแสดงออกแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ กะเทยเรียบร้อย กะเทยกริ๊ดกร๊าด และกะเทยถึก / กะเทยควาย ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของวารุณี ฟองแก้วและคณะ (2550) พบว่า การแสดงออกกระเทยนั้นมีแค่ 2 แบบคือ กระเทยวิ๊ตวิ๊ว (กะเทยแร่ด) และกะเทยเรียบร้อย โดยที่กระเทยแร่ดส่วนใหญ่จะพยายามแต่งตัวเป็นหญิงหรือเลียนแบบให้เหมือนเพศหญิงชอบทำตัวล้อผู้ชาย กริ๊ดกร๊าดออกหน้าออกตา ดัดจริต เสแสร้ง กล้าสัมผัสผู้ชายได้มากกว่าผู้หญิง ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าในส่วนของกะเทยถึกมักจะถูกมองว่าน่ากลัว เพราะลักษณะรูปร่างค่อนข้างใหญ่ แต่งหน้าแต่งตัวไม่เหมาะสม และกล้าที่จะเข้าไปสัมผัสส่ววิ๊วของเพศชาย ส่งผลให้สัมพันธ์ภาพกับเพศชายไม่ดี จึงควรส่งเสริมให้ตระหนักในเรื่องของการแต่งกาย และความประพฤติที่เหมาะสมตามกาลเทศะและควบคุมอารมณ์การแสดงออกให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมยอมรับได้ (วารุณี ฟองแก้วและคณะ (2550)

ถึงแม้ว่าจากการศึกษาครั้งนี้ได้ข้อค้นพบว่าในวัยรุ่นชายตอนต้น มีความหลากหลายของความเป็นชาย และปัจจุบันความหลากหลายทางเพศนี้จะได้รับการยอมรับจากบุคคลในสังคม แต่

ความยอมรับของคนในสังคมไทยนั้นยังปราศจากความเข้าใจในตัวตนทางเพศ (สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร, 2554) ดังนั้นทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่น ครูโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนควรได้รับความรู้และความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายของความเป็นเพศชาย เพื่อที่จะเข้าใจและยอมรับการแสดงออก หรือตัวตนของวัยรุ่นชายตอนต้น เพื่อส่งเสริมให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มั่นคงต่อไป

ความรู้สึกต่อความเป็นเพศของตนเอง

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกภูมิใจในความเป็นเพศชาย เนื่องจากความได้เปรียบของรูปร่างและความแข็งแรงของร่างกาย ได้ทำตามบทบาทหน้าที่ของเพศตนเอง และมีอิสระเป็นตัวของตัวเอง สอดคล้องกับการศึกษาของนริสา วงศ์พนารักษ์ (Wongpanarak, 2009) ที่ทำการศึกษารับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 10-14 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นชายตอนต้นทุกคนรู้สึกภาคภูมิใจในความแข็งแรง ความเป็นสุภาพบุรุษและความเป็นอิสระ สามารถที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้การศึกษานี้ยังพบอีกว่า ในกลุ่มของผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นกะเทยหรือไบเซ็กชวล มีความรู้สึกที่ดีต่อความเป็นเพศของตนเองเนื่องจาก สามารถปลดปล่อยความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้ รวมทั้งรู้สึกว่าสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่นั้นไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมหรือคนอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว (2550) ที่พบว่าในส่วนของการรู้สึกในวิถีทางเพศของความเป็นเกย์หรือกะเทยที่ชอบเพศชายนั้น มีความรู้สึกพอใจ โดยให้เหตุผลว่า รู้สึกดีว่าเป็นผู้ชาย เพราะรู้สึกว่าตนเองทำอะไรได้มากกว่าผู้ชายทั่วไป รู้สึกดีว่าการเป็นผู้หญิงเพราะไม่ต้องมีประจำเดือน อีกทั้งสามารถเป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ปิดบังใคร แม้ว่าผู้คนทั่วไปอาจยังไม่ยอมรับ แต่ตนก็ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้แก่สังคม ซึ่งวัยรุ่นกลุ่มนี้จะสามารถเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่ที่เต็มไปด้วยความมั่นใจและมั่นคงได้

ในขณะเดียวกัน ผลการศึกษายังพบว่า ผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศชายจำนวน 3 ราย ไม่พึงพอใจในความเป็นเพศชาย เพราะไม่พึงพอใจลักษณะสรีระของตนเอง เช่น การมีพื่นเหยิน ตัวดำ ผิวคล้ำ ไม่พึงพอใจขนาดของกล้ามเนื้อบริเวณต่างๆ และขนาดของอวัยวะเพศซึ่งมีขนาดเล็ก ทำให้ผู้อื่นล้อเลียน และถูกมองว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชาย และในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกะเทย จำนวน 2 ที่รู้สึกอยากให้ตนเองมีแขนและขาเรียวยาว มีผิวขาว และมีรูปร่างที่เล็กเหมือนผู้หญิง จึงพยายามแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างลักษณะรูปร่างของตนเองให้เหมือนผู้หญิง เพราะเชื่อว่าตนเองจะได้รับความสนใจจากเพศตรงข้ามได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนริสา วงศ์พนารักษ์ (Wongpanarak, 2009) พบว่า เด็กวัยรุ่นชายตอนต้นบางรายที่มีความรู้สึกขัดแย้งเกี่ยวกับความเป็นเพศของตนเอง

เกิดขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2550) พบว่าทั้งวัยรุ่นเพศชายที่มีวิถีรักเพศตรงข้าม มีความรู้สึกไม่พึงพอใจในเพศตนเอง เนื่องมาจากความไม่พึงพอใจในรูปร่างหน้าตา รวมทั้งขนาดของอวัยวะเพศของตนเอง ซึ่งเหล่านี้มีผลมาจากการนำเสนอจากสื่อ ที่นำเสนอภาพของความหล่อเหลา ภาพความน่าสนใจของตัวแบบ ส่งผลให้เกิดการเลียนแบบของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเกิดความไม่มั่นใจในตนเอง เมื่อไม่มีลักษณะเหมือนที่สื่อนำเสนอ (กังวาล ฟองแก้ว, 2550) ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจในการเลือกรับสื่อต่าง ๆ ด้วย

จากการศึกษาของปริญญกุล รัชกุล (Rutchanagul, 2003) ได้ศึกษาเด็กวัยรุ่นตอนต้นจำนวน 111 คน อายุระหว่าง 10-12 ปี เป็นชาย 47 คน หญิง 64 คน พบว่าจำนวนร้อยละ 4.62 ของเด็กวัยรุ่นชายรู้สึกไม่พึงพอใจในเพศของตนเอง เกิดความรู้สึกลบต่อเพศของตนเองในหลายเหตุผล เช่น การเป็นผู้ชายทำให้รู้สึกว่าต้องแสดงความแข็งแรงบึกบึน รุนแรง ก้าวร้าว ต้องคอยดูแลคนอื่น เนื่องจากในสังคมไทยมีระบบวิธีคิดแบบผู้ชายเป็นใหญ่ และได้ถ่ายทอดเป็นความเชื่อ ค่านิยมจารีตประเพณีและบรรทัดฐานของสังคม ที่หล่อหลอมอยู่ในการเลี้ยงดู บริบททางสังคม และสื่อต่างๆ รอบตัวมีส่วนให้ผู้ชายได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ทางเพศอย่างเต็มที่ และในขณะเดียวกัน ภาพลักษณ์ของผู้ชายที่เกิดจากความคาดหวังของสังคม ก็มีผลกระทบทำให้เด็กผู้ชายส่วนหนึ่งรู้สึกว่าตนเองถูกคาดหวังให้เป็นแบบที่สังคมต้องการ ทำให้รู้สึกขี้เกียจและเบื่อหน่าย ส่งผลให้เด็กกลุ่มนี้เกิดความรู้สึกคับข้องใจและมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับบทบาททางเพศและตัวตนที่ตนเป็นอยู่ในด้านลบ ซึ่งเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การพัฒนาภาพลักษณ์แห่งตนที่ไม่สมบูรณ์ มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและเกิดปัญหาสุขภาพทางเพศต่าง ๆ (วารุณี ฟองแก้วและคณะ , 2550)

นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า ในส่วนของผู้ให้ข้อมูลที่ระบุตัวว่าเป็นกะเทยและไบเซ็กชวลทุกคน รู้สึกไม่พึงพอใจในความเป็นเพศของตนเอง เนื่องจากการไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังคมรอบข้าง ทำให้รู้สึกอึดอัด ที่ต้องปิดบังตนเอง และต้องเสแสร้งแสดงพฤติกรรมว่าเป็นผู้ชาย ต่อหน้าผู้อื่นที่ไม่ยอมรับตน โดยเฉพาะคนในครอบครัว เพราะกลัวถูกมองว่าแปลกแยก แตกต่างจากผู้อื่นและกลัวทำให้ครอบครัวเสียชื่อเสียง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2550) พบว่าในส่วนของความรู้สึกในวิถีทางเพศของความเป็นเกย์หรือกะเทยที่ชอบเพศชายรู้สึกไม่พึงพอใจ เนื่องจากบางครั้งต้องปิดบังเพราะกลัวถูกมองว่าแปลกแยกจากผู้อื่น และไม่ได้รับการยอมรับในครอบครัว จากการศึกษาของ วารุณี แสงกาญจน์วนิช (2548) พบว่า ความคาดหวังของพ่อแม่ มีอิทธิพลมาจากความคาดหวังในเรื่องเพศของสังคมทั่วไปอย่างชัดเจน โดยพ่อแม่ในครอบครัวของสาวประเภทสองยังคงรู้สึกละอายที่มีลูกเป็นกะเทย เพราะทราบดีว่าสังคมไทยยังไม่ยอมรับ สิ่งนี้จะเป็นตราบาปติดตัวไปชั่วชีวิต โดยบางครั้งหลายครอบครัวพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงบุตรของตนเองให้มีพฤติกรรมและบทบาททางเพศให้ตรงกับเพศกำเนิด

ของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้บุตรไม่กล้าแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงกับผู้ปกครอง และทำให้บางรายถึงขั้นหนีออกจากบ้าน เป็นต้น (สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร, 2554) ดังนั้น บุคคลในสังคม โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว ต้องให้ความยอมรับและเข้าใจ ในตัวตนของวัยรุ่นกลุ่มนี้ เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่วัยรุ่น ก้าวสู่ชีวิตที่มั่นคงในวัยผู้ใหญ่ต่อไปได้

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น

การศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ การเรียกร่องภายใน การเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว การเรียนรู้จากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน และ เรียนรู้จากสื่อ

การเรียกร่องภายใน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า ความรู้สึก สัญชาตญาณ นิัยศความ อยากรู้อยากลอง รวมทั้งระดับฮอร์โมนเพศภายในตัวของตนเอง มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตน โดยวัยรุ่นเชื่อว่า สัญชาตญาณที่เกิดมาพร้อมกับตนเองนั้น เป็นธรรมชาติที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เป็นตัวผลักดันให้วัยรุ่นแสดงลักษณะพฤติกรรมความเป็นเพศของตนเองออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ นอกจากนี้ ยังมีความคิดเห็นว่าฮอร์โมนในร่างกาย มีอิทธิพลในการแสดงออกความเป็นชายและเพศอื่นๆ โดยเฉพาะหากมีระดับฮอร์โมนเพศหญิงมาก จะทำให้วัยรุ่นชายมีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น เป็นกะเทย หรือไบเซ็กชวล สอดคล้องกับการศึกษาของนางพาง ลัมสุวรรณ (2542) พบว่า ฮอร์โมนเป็นสิ่งที่ติดตัวเด็กมาตามธรรมชาติหรือสภาพทางกายที่เกิดขึ้น เช่น เด็กบางคนขณะอยู่ในครรภ์มารดานั้น เกิดมีภาวะผิดปกติของระดับฮอร์โมนที่ควบคุมความเป็นหญิงหรือชาย เด็กคนนั้นเกิดมาจะมีความผิดปกติทางเพศ เช่น มีอวัยวะเพศก้ำกึ่งระหว่างหญิงชาย หรือมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามด้วย เช่น เป็นหญิงแต่มีลักษณะท่าทาง พฤติกรรมของเด็กชายที่มักเรียกว่าทอมบอย ทั้งนี้เกิดจากอิทธิพลของฮอร์โมนที่ได้รับระหว่างอยู่ในท้องแม่

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนสะท้อนความคิดเห็นว่า นิัยศส่วนตัว ความอยากรู้อยากเห็นของตนเองนั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2550) พบว่าความอยากรู้อยากเห็นของเด็กวัยรุ่นทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศที่ทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมได้

การเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัวและการได้รับแรงเสริมและการถูกลงโทษ มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อเด็กในการเริ่มต้นหล่อหลอมบุรณการสิ่งต่างๆ ไปสู่ความคิด ความเชื่อของวัยรุ่นว่าอะไรที่วัยรุ่นเป็นเหมือนหรือแตกต่างจากบุคคลในครอบครัว (Steinberg,1999; Santrock, 2001) ครอบครัวจึงเป็น

สถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ รวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นส่วนหนึ่งที่วัยรุ่นได้รับการปลูกฝังเรื่องความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และปลูกฝังทัศนคติที่เกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่ดี จะทำให้วัยรุ่นสามารถปฏิบัติตัวในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศในด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น (Steinberg, 1999) การศึกษาของ โสมภทร ศรีชัย (Somchai, 2004) ได้ชี้ให้เห็นบทบาทของครอบครัวในการสร้างอัตลักษณ์ของเด็กที่เข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาว เช่นเดียวกับ วารุณี ฟองแก้วและคณะ (2550) ที่รายงานว่า การเลี้ยงดูในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่น นอกจากนี้จากการศึกษาของนริสา วงศ์พนารักษ์ (Wongpanaruk, 2009) พบว่า ครอบครัวมีความสำคัญและเป็นตัวแบบของการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นด้วยเช่นกัน

ผลการศึกษาในครั้งนี้ยังอีกพบว่า ในผู้ให้ข้อมูลที่ระบุตัวเองว่าเป็นกะเทยและไบเซ็กชวล มีความคิดเห็นตรงกันว่า ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นเพศของตนเอง มาจากการที่ตนเองได้รับการเลี้ยงดูจากเพศหญิง มีความสนิทสนมกับผู้เลี้ยงดูที่เป็นเพศหญิง ซึ่งได้แก่ แม่ น้า ป้า พี่สาว จึงทำให้ตนเองนั้นซึมซับพฤติกรรมต่าง ๆ นิสัย รวมทั้งการได้รับการสั่งสอนในการประพฤติตัวที่โน้มเอียงมาทาง เพศหญิง เช่น การสอนให้เล่นตุ๊กตาตั้งแต่เด็ก การสอนให้แต่งตัวในแบบผู้หญิง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะติดตัวผู้ให้ข้อมูลมาตั้งแต่เด็กจนกลายเป็นนิสัย เป็นความชอบส่วนบุคคล จะมีแตกต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นๆ ซึ่งจากการศึกษานันดา วิทยาลัยนานาชาติ (2544) อธิบายว่า อัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างกันระหว่างเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายนั้น นอกจากจะเกิดจากการที่พ่อแม่จงใจเลี้ยงดูเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงให้มีความแตกต่างกันแล้ว บางครั้งอัตลักษณ์ทางเพศยังเกิดจากการที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูกชายและลูกสาวต่างกันอย่างไม่ได้ตั้งใจ ทำให้เด็ก ๆ ซึมซับลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงเข้าไปทีละน้อย การเรียนรู้ดังกล่าวจะนำไปสู่กระบวนการสร้าง อัตลักษณ์ขึ้น เด็กจะเริ่มสังเกตและยึดพ่อแม่ของตนเองเป็นแบบ เมื่อเด็กโตพอที่จะรู้และคิดได้ว่าตนเองเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าเด็กผู้ชายบางคนเติบโตในสถานบริการทางเพศเพราะแม่เป็นแม่เล้า หรือเด็กผู้ชายบางคนมีพี่น้อง ญาติ เด็ก หรือบุคคลที่อยู่ในสังคมนอกบ้าน เป็นเพศหญิงหมด อาจทำให้เด็กผู้ชายคนนั้นแสดงพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงบ้าง เช่น ชอบเล่นตุ๊กตา เล่นขายของ วิดว้าย กลัวเสียงดัง แต่เด็กผู้ชายคนนี้อาจมีจิตใจเป็นชายก็ได้ (นงพะงา ลัมสุวรรณ, 2542) ดังนั้นพ่อแม่และบุคคลในครอบครัวจะต้องมีวิธีการเลี้ยงดูให้เหมาะสมกับเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การใช้ภาษาท่าทาง รวมทั้งปลูกฝังลูก เกี่ยวกับความมีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก หน้าที่ ระเบียบวินัย และผู้ปกครองต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของความเป็นเพศที่เหมาะสมด้วย (วารุณี ฟองแก้วและคณะ, 2550) นอกจากนี้ การศึกษาของ สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร (2554) พบว่า สังคมไทยยังคงสะท้อนภาพความการไม่

ยอมรับลูกที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือแม้กระทั่งภาพของการใช้การใช้ความรุนแรงเพื่อบังคับให้ลูกที่มีความหลากหลายทางเพศปรับตัวเองให้มีเพศตรงกับสรีระร่างกายและตรงกับความคิดหวังของสังคม ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า การที่เด็กวัยรุ่นชายตอนต้นได้รับการลงโทษจากการประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับเพศของตนเอง โดยปราศจากการให้เหตุผล จะส่งผลให้มีการลักลอบทำพฤติกรรมดังกล่าว และมีส่วนให้เกิดความเบี่ยงเบนทางเพศได้ ดังนั้น สังคมไทย ควรจะสร้างและสื่อสารถึงวิธีคิดใหม่ โดยเริ่มต้นที่การสร้างการยอมรับในตัวบุคคลที่มีความเบี่ยงเบนหรือมีความหลากหลายทางเพศกับสถาบันครอบครัวที่มีความสำคัญยิ่ง (สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร, 2554)

การเรียนรู้จากโรงเรียนและ กลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้จากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี พองแก้ว (2550) พบว่า เด็กวัยรุ่นมักจะเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกัน เช่น กลุ่มที่เยวกลางคืน มีเพศสัมพันธ์กับคนหลาย ๆ คน ดังนั้นเด็กวัยรุ่นจึงมีแนวโน้มเลียนแบบเพื่อน เลียนแบบรุ่นพี่ การเข้ากลุ่มเพื่อนและการรวมกลุ่มในสังคมที่มีมากขึ้น ทำให้เด็กวัยรุ่นกล้าแสดงพฤติกรรมตามแบบอย่างของคนในกลุ่มออกมาอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะการเข้ากลุ่มทำให้เกิดความกล้าที่จะเปิดเผยตัวตามกระแสสังคม และตามแฟชั่น โดยเฉพาะในกลุ่มเพศที่สาม ทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึมซับและเกิดการปรับเปลี่ยน อัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง และจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลสำคัญต่อการเตรียมเข้าสู่บทบาทความเป็นผู้ใหญ่ของวัยรุ่น วัยรุ่นตอนต้นมักสนิทสนมใกล้ชิดกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันและเป็นเพศเดียวกัน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการกระทำของวัยรุ่น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553) เด็กวัยรุ่นตอนต้นคุยกับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เด็กวัยรุ่นแสวงหาการยอมรับในกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน จึงให้ความสำคัญกับเพื่อน ใส่ใจความรู้สึกของเพื่อน และต้องการทำตามกลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ปฏิบัติ (Caissy, 1994) ปัจจัยเหล่านี้อาจจะชักนำให้วัยรุ่นถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น ควรมีการจัดให้มีการฝึกอบรมทักษะการปฏิเสธรวมทั้งการใช้เวลาว่างร่วมกันระหว่างกลุ่มเพื่อนในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ไม่ชักจูงเพื่อนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังสะท้อนความคิดเห็นว่า ครูในโรงเรียนเป็นปัจจัยส่งเสริมการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ ผ่านการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรของโรงเรียน รวมทั้งการสอดแทรกความรู้ในส่วนของบริษัทหน้าทีของเพศชาย และการเลียนแบบลักษณะการแสดงออกทางเพศของครูด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวารุณี พองแก้วและคณะ (2548) และนริสา วงศ์พนารักษ์ (Wongpanaruk, 2009) พบว่า บรรยากาศของโรงเรียนหรือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน มีผลต่ออัตลักษณ์ทาง

เพศของวัยรุ่น โดยครูผู้สอนการตอกย้ำอัตลักษณ์ทางเพศ ให้เกิดความแตกต่างของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย รวมทั้งบรรยากาศการเรียนรู้มีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์ทางเพศ โดยถือว่าโรงเรียนไม่ใช่เป็นเพียงสถาบันการศึกษาให้ความรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นสถาบันที่ถ่ายทอดและช่วยตอกย้ำบทบาททางเพศที่เด็กได้เคยเรียนรู้มาแล้วจากครอบครัว และประสบการณ์ภายนอกครอบครัวอีกด้วย (นันทา วีรวิทยานุกูล, 2544) ดังนั้นโรงเรียนควรมีนโยบายและมีการกำหนดระเบียบและข้อบัญญัติและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ทางเพศที่พึงประสงค์ รวมทั้งการสอนให้วัยรุ่นรู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะและจัดการสิ่งแวดล้อมรอบตัว ตระหนักในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองด้วย (วารุณี พองแก้วและคณะ, 2550)

การเรียนรู้จากสื่อ ผลการศึกษาครั้งนี้ ยังพบอีกว่า สื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพยนต์ โทรทัศน์ หนังสือ การโฆษณา หนังสือการ์ตูนและอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งการเรียนรู้ความเป็นเพศตนเองที่สำคัญแหล่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าสื่อมวลชนมีผลต่อการรับรู้ของบุคคลในเรื่องอัตลักษณ์ที่เกี่ยวกับเพศสภาพ ความเป็นตัวตนทางเพศ และคุณลักษณะของความเป็นหญิงเป็นชาย (นันทา วีรวิทยานุกูล, 2544; Fongkaew, 2002; Wongpanaruk, 2009) จากการศึกษาของนันทา วีรวิทยานุกูล (2544) พบว่า สื่อเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศ และเป็นสิ่งสะท้อนคุณค่าและอุดมคติเกี่ยวกับเพศสะท้อนให้เห็นภาพของผู้หญิงและผู้ชาย ตลอดจนความสัมพันธ์ของทั้งสองเพศตามแบบอุดมคติ และทำให้ผู้รับสารเข้าใจว่าแบบไหนคือผู้หญิงผู้ชาย ความสัมพันธ์ที่ปกติ เท่ากับว่าสื่อทำหน้าที่ในการตอกย้ำและผลิตซ้ำอัตลักษณ์ทางเพศตลอดเวลา และจากการศึกษาของวารุณี พองแก้วและคณะ (2550) พบว่าจากอิทธิพลของสื่อมวลชนที่นำเสนอรูปแบบบทบาททางเพศ จะสะท้อนความคาดหวังทางสังคมไทยโดยรวมที่มีต่อภาพลักษณ์ของความเป็นหญิงและความเป็นชาย เช่น ภาพลักษณ์ของความเป็นผู้ชาย ต้องมีลักษณะที่เข้มแข็ง อดทน ก้าวร้าว หุนหันพลันแล่น เจ้าชู้ เทียวกลางคืน ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เป็นต้น ทั้งนี้วัยรุ่นจะเลียนแบบพฤติกรรมจากบุคคลสำคัญในสื่อ ได้แก่ ดารา นักร้อง ในเรื่องของการใช้ของฟุ่มเฟือย การแต่งตัวตามแฟชั่นเพื่อเรียกร้องความสนใจของเพศตรงข้าม (American Psychological Association, 2007, Sornchai, 2004, Wongpanaruk, 2009, วารุณี พองแก้วและคณะ, 2550) นอกจากนี้จากการศึกษาของ กังวาล พองแก้ว (2550) ที่ทำการศึกษาการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศจากการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มแกนนำเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสื่อมวลชนได้สร้างสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ให้อยู่บนพื้นฐานของผู้ชายเป็นใหญ่ ช้ำแล้วช้ำเล่า โดยสื่อมวลชนได้คัดเลือกคุณสมบัติเพียงไม่กี่ด้านของเพศสภาพแต่ละแบบที่สามารถรับรู้ได้ง่ายเห็นได้ชัด และลดทอนคุณสมบัติอื่นๆ ที่เหลือทั้งหมดเพื่อให้ผู้รับสารรับรู้และจดจำได้อย่างง่ายดาย ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนเป็นภาพที่ไม่สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง โดยวัยรุ่นเอง จะเลือกรับสาร

แล้วนำมาพัฒนาเป็นอัตลักษณ์ของวัยรุ่นเอง ซึ่งจากการนำเสนอของสื่อต่างๆ ทำให้วัยรุ่นเกิดการซึมซับและมีพฤติกรรมเลียนแบบในทางที่ผิด และเกิดผลกระทบในทางลบที่รับมาจากสื่อได้เช่นกัน (วารุณี ฟองแก้ว, 2550)

นอกจากนี้จากการศึกษาครั้งนี้ ยังพบอีกว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและปราศจากการควบคุมการใช้สื่อ และสามารถเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา เพราะมีอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับเชื่อมต่อข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกบาย ทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเลียนแบบสื่อต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ควรเริ่มต้นจากครอบครัว เป็นผู้กำหนดการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ภายในบ้านหรือครอบครัว และในส่วนของรัฐบาลควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการควบคุมกำกับสื่อ โดยเฉพาะสื่อลามก หรือสื่อที่มีเนื้อหาชั่วร้าย กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และรายการต่างๆ ที่เน้นความบันเทิง สนุกสนาน ขาดการปลูกฝังแบบอย่างที่ดี (วารุณี ฟองแก้ว, 2550) ในขณะเดียวกันควรปลูกฝังจิตสำนึกให้กับผู้ผลิตสื่อทั้งหลายให้ผลิตสื่อออกมาอย่างสร้างสรรค์และคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมด้วย จึงจะสามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายตอนต้นให้มีความเหมาะสมต่อไป